

Októberre emlékezve a szovjet népet köszöntjük

ÜNNEPSÉG DEBRECENBEN

A Magyar Szocialista Munkáspárt Hajdú-Bihar megyei, valamint Debrecen Városi Bizottsága, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 49. évfordulója alkalmából tegnap, szombaton este Debrecenben a Csokonai Színházban díszünnepséget rendezett. Az előnépszerűsítő foglalt helyet Nemes Dezső, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, Karakas László, a megyei pártbizottság első titkára, C. Nagy Gábor, Gál István, Sikula György, a megyei pártbizottság titkárai, Ambrus István, a megyei tanács vb-elnöke, Barta Árpádné, a Szakszervezetek Megyei Tanácsának vezető titkára, Cifra László, a megyei rendőrfőkapitányság vezetője, Kiss Sándor, a MÁV Debrecen üzemi pártbizottság titkára, Kerekes Antal, a Debreceni Járási Pártbizottság első titkára, dr. Kónya István tanszékvezető egyetemi tanár, dr. Szilágyi Gábor, a Debrecen Városi Pártbizottság első titkára, az MSZMP megyei végrehajtó bizottságának tagjai. Tóth Imre, a KISZ megyei bizottságának első titkára, Polevik és

Dronov főtiszt, a hazánkban ideiglenesen állomásozó szovjet csapatok képviselői, dr. Ács István, a Debrecen Városi Tanács vb-elnöke, Debreceni András, a debreceni Petőfi Tsz párttitkára, Hajdú János veterán, Halász Imre, a debreceni Arany János Tsz párttitkára, dr. Juhász Pál, az Orvostudományi Egyetem rektora, Molnár Gézáné, a Szék- és Kárpitosipari Vállalat munkásnöve, Molnár László, a csapágyművek gépbeállítója, Mézáros Istvánné, a Szalag- és Zsinórgyár munkásnöve, Sándor Miklós, a MÁV Északi Pályafenntartási Főnökség szocialistabrigád-vezetője, dr. Soltész György veterán, id. Tarcsai Mihály veterán, Török Ildikó, a Magyar Gőrdülőcsapágy Művek munkásnöve, Török Mihály főtiszt, Varga Ferenc, a Medcor Művek szocialista brigádjának vezetője.

Karakas László elvtárs megnyitó szavai után Nemes Dezső elvtárs tartott ünnepi beszédet.

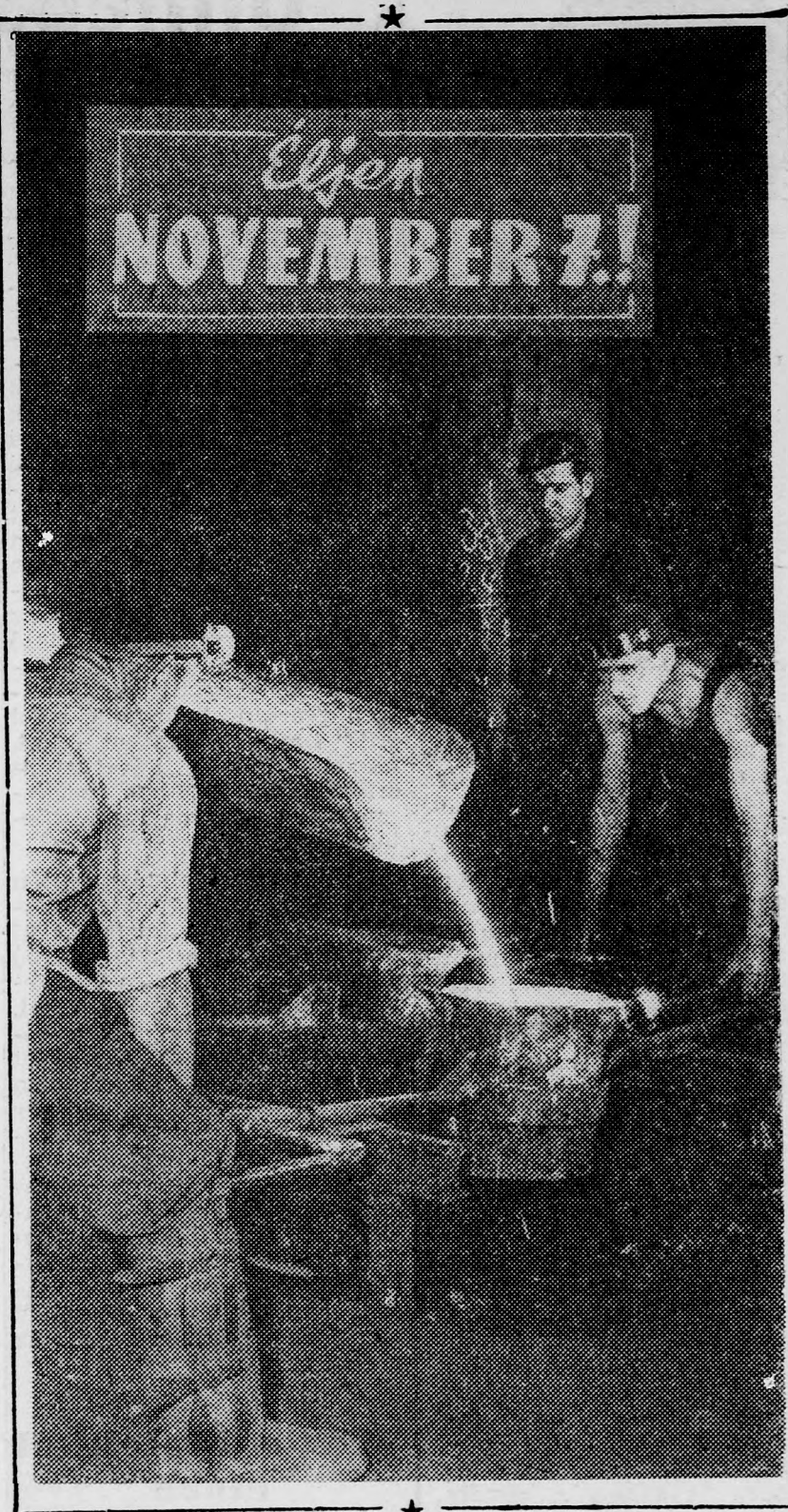
és kudarc éri őket. Mi azon vagyunk, hogy ez minél előbb bekövetkezzék.

Testvérként együtt

Igy folytatta beszédét Nemes Dezső elvtárs:

— Amikor mi az októberi forradalom évfordulóját ünnepeljük, figyelmünk arra is összpontosul, mit jelent a magyar nép számára a Szovjetunió. Népünk utolsó, közel ötvenéves története, felszabadulása és a felszabadulás utáni fejlődése, biztonsága és egész jövője a szovjet néppel való barátsága ezernyi és ezernyi szálával van elszakíthatatlanul összefűzve.

A magyar nép fiai, akik az (Folytatás a 2. oldalon)

Nemes Dezső elvtárs beszéde

Közel fél évszázada annak a nagy történelmi fordulónak, amelyet a diadalmos oroszországi szocialista forradalom hozott az emberiség életében. Azóta ünneplik a Szovjetunió népei és a nemzetközi munkásosztály forradalmi erői a Lenin vezette forradalom győzelmét, amelynek jelentősége messze felülmúlja valamenyny forradalmát. 1917 novemberében Lenin vezetésével megszületett az első szocialista hatalom, munkás-paraszt állam, s ez megdöntötte a kizsákmányoló osztályok uralmát. Megbirkózott az első világháború, a több mint három évig tartó polgárháború és a külföldi intervenciók által okozott nélkülözésekkel. Legyőzte a cári Oroszországtól öröklött gazdasági és kulturális elmaradottságot, kifejlesztette a szocialista nagypárt, végrehajtotta a mezőgazdaság kollektivizálását és megeremeltette a világ első szocialista társadalmát.

— Amikor a különböző országok dolgozói az októberi forradalom évfordulójára emlékeznek, köszöntik azt a népet, amely elsőként szakította szét és rázta le magáról az imperialista világrendszer láncát, elsőként építette fel az új társadalmat, utat törve a haladás felé és utat mutatva más népeknek is. Sohasem felejthetjük el, hogy a Vörös Hadsereg nemcsak a szovjet földről verte ki a betolakodókat, hanem felszabadította a fasiszmus igája alól más országokat, köztük a mi hazánkat, Magyarországot is. A Szovjetunió hozzásegítette az általa felszabadított népeket, hogy megeremthessék saját hatalmukat, kezükbe vegyék hazájuk újjáépítésének és felvirágoztatásának ügyét. Ezekben az országokban a második világháború óta végbement a szocialista átalakulás, s eredményeképpen kialakult a szocialista világrendszer.

— Az imperialista hatalmak azonban nem nyugszanak bele a kapitalizmus természetességébe: gazdasági zsarolással, politikai és katonai nyomással, megvesztegetések, puccsok és lázadások szervezésével próbálják elvesztett pozícióikat visszaszerezni. Legsúlyosabb mostani gáztettük, a dél-vietnami nép elleni gyarmati háború és a VDK elleni amerikai agresszió. De Vietnam népe nincs egyedül, mellette állnak a szocialista országok népei és megadnak tőlük telhető min-

den segítséget, amint azt a Varsói Szerződés tagállamainak legutóbbi bukaresti tanácskozásán kiadott nyilatkozat is hangsúlyozza.

Összefogásra van szükség

Az amerikaiak vietnami agressziójának viszonylag hamar véget lehetne vetni, ha valóra válna az összes szocialista ország akcióegysége a vietnami nép védelmére — mondotta a továbbiakban Nemes Dezső elvtárs. — Sajnos azonban Kína vezetői mindmáig visszautasították az erre vonatkozó javaslatokat. A Szovjetunió ismételt ajánlataira a szovjetellenes kirohanások fokozásával válaszoltak. Az összefogás megrövidítené a vietnami nép szenvedéseit, hozzájárulna a szocialista országok egységének megerősödéséhez és az egész nemzetközi

helyzet megjavulásához. A népek számára érthetően, hogy a kínai vezetők miért folytatják esztelen támadásait az SZKP ellen és az akcióegység többi szorgalmazói ellen.

A dolgok logikája erősebb minden más logikánál. Valamennyi szocialista ország közös érdeke az összefogás. Eppen ezért bennünket nem lehet eltéríteni attól az elhatározásunktól, hogy továbbra is törekedjünk az összes szocialista ország akcióegységének megeremtésére az imperialisták vietnami agressziója ellen, vietnami testvéreink megsegítésére. Bizunk benne, hogy ez végül Kínában is olyan fokú megértésre talál, ami a kínai vezetők mai politikájának megváltozására vezet, az akcióegység létre fog jönni, és a jenki Vietnamból ki fognak takarodni. Minél messzebbmenőek az imperialisták reményei, annál nagyobb csatlódás

ÜNNEPI PÁRTNAPOK

a debreceni üzemekben

Debrecen legtöbb gyárában, üzemében november 4-én tartottak megemlékezést, ünnepi pártnapot november 7. tiszteletére. Ekkor adtak át jutalmakat, kitüntetések a gazdasági, társadalmi és politikai munkában élenjárók részére.

A MAGYAR GÖRDÜLŐCSAPÁGY MŰVEK

debreceni gyárában Kelemen József szb-titkár ünnepi beszédével kezdődött az ünnepség, amelyen megjelent Nagy Tiborné, a debreceni városi pártbizottság titkára is. A gyári énekkar műsora után kitüntetés, jutalmazás következett. 48 dolgozózt kiváló dolgozó-jelvényrel, 18-at pedig -oklevéllel tüntettek ki. Ezenkívül 919 dolgozó részesült pénzjutalomban, részükre összesen 218 ezer forintot osztottak ki.

A DEBRECENI RUHAGYÁRBAN

délután három órakor kezdődött az ünnepség, melyen szovjet alakulatok küldöttei is részt vettek. Tarr Lajosné, az

üzemi pártbizottság titkára mondott ünnepi beszédet, majd ünnepi műsor következett a Csokonai Színház művészeinek közreműködésével. Ezután Kapossy László igazgató adott át kitüntetések és jutalmakat. Tizenöt dolgozó kapta meg a kiváló dolgozó-oklevelet, s húsz, a társadalmi munkában élenjáró dolgozó kapott összesen 7500 forint jutalmat. Az ünnepségen részt vett Szolek András, a városi pártbizottság ipari osztályának vezetője is.

A DEBRECENI KEFEGYÁRBAN

ünnepi pártnap keretében emlékeztek meg november 7-ről. Ez alkalommal 7 dolgozót kiváló dolgozó-jelvényrel és 14-et -oklevéllel tüntettek ki. 67 dolgozó pénzjutalomban részesült, összesen 26 500 forint jutalmat osztottak szét és 40-en kaptak könyvjutalmat.

A DEBRECENI JÁRMŰJAVÍTÓ VÁLLALATNÁL

osztályonként, műhelyenként rendeztek ünnepségeket. 37 dolgozó kapott kiváló dolgozó-jelvényt, 28 pedig -oklevelet. A kitüntetésekkel összesen 54 000 forintot adtak át a dolgozóknak.

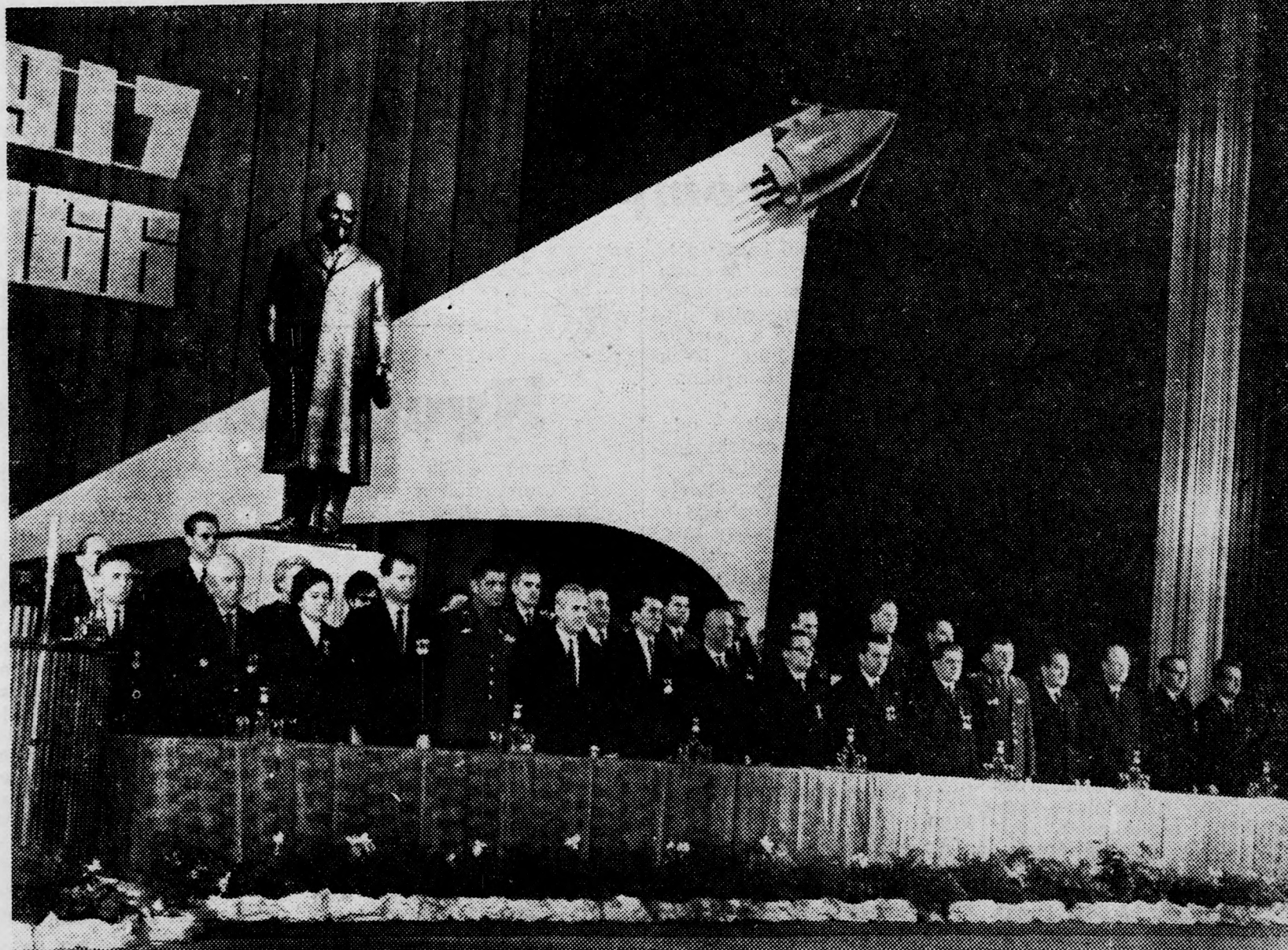
A HAJDÚ MEGYEI VENDÉGLÁTÓIPARI VÁLLALAT

ünnepségén Barna Sándorné, párttitkár emlékezett meg a Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulójáról, majd Végh László igazgató több mint 160 ezer forintot osztott szét a legjobban dolgozók között.

A DEBRECENI DOHÁNYGYÁRBAN

is ünnepi pártnapot tartottak november 7. tiszteletére. Ez alkalommal a társadalmi munkában kitűnt dolgozókat jutalmazták, mintegy 40 dolgozó kapott oklevelet vagy pénzjutalmat.

(Folytatás a 2. oldalon)

A díszünnepség elnöksége

LÉGIFORGALOM A SZOVJETUNIO ÉS KANADA KÖZÖTT

Pénteken Montreálba érkezett a szovjet Aeroflot légitársaság negyedik repülőgépe. Ezzel megnyitott a rendszeres légi közlekedés a Szovjetunió és Kanada között. Az óriásrepülőgépek fedélzetén ötven utasral, leszállás nélkül 12 óra 7 perc alatt tette meg az utat. (MTI)

ÚJ POLITIKA KELLENE

A Combat a nyugatnémet kormányválságot kommentálva megállapítja, hogy az NSZK-nak sokkal inkább új politikára, mint másikké kell átalakulnia van szüksége. A mostani kormányválságban tulajdonképpen nem Erhardról, vagy politikájáról van szó, hanem a nyugatnémet politikáról a maga egészében. (MTI)

50 évig golyó a testében

Azerbajdzsán egyik falujában szokatlan műtétet végzett a körzeti sebészorvos. Fél évszázad elmúltával távolította el az első világháborúból származó lövedéket egy öreg örmény lábából. Catur Szarkisjánt 50 évig nem háborgatta a golyó, amely annak idején combcsontjába fúródott, az utóbbi időben azonban erős fájdalmat érzett. Az orvos, aki megvizsgálta, arra gondolt, hogy megmozdult a csontba teljesen beágyazott lövedék. Az operáció megerősítette feltételezését. (MTI)

JEVTUSENKO NEW YORKBAN

Jevgenij Jevtusenko szovjet költő feleségének társaságában pénteken este New Yorkba érkezett Jevtusenko a New York-i repülőterén Queens College szlav tanszékének, valamint amerikai társadalmi szervezetek meghívására körülbelül egy hónapot tölt az Egyesült Államokban. Találkozik az amerikai irodalmi élet képviselőivel és az ország legnevesebb egyetemén felolvasást tart költeményeiből. (AFP)

TÜZHARC AZ ISRAELI-SZÍRIAI HATÁRON

Pénteken este újabb tüzharc volt az izraeli-szíriai határon, a Hule-völgy térségében. Izrael azt állítja, hogy a határviellonogást Szíria kezdeményezte, amire „Izrael csak válaszolt”.

LETARTÓZTATÁSOK MADRIDBAN

A spanyol hatóságok pénteken letartóztatták a demokratikus diákszövetség 6 vezetőjét, közülük egyet katonai bíróság elé állítanak „a fegyveres erők megsértése” vádjával. Valamennyien részt vettek az „országos napok az elnyomás ellen” jelszavú rendezett mozgalomban.

KÉSZÜLŐDÉS AZ ANTARKTISZON

November a harmadik tavaszi hónap az Antarktiszon. A szovjet kutatók központjában, Mirnij telepen befejezték az előkészületeket egy nagyobb expedícióra. Mologovsznaja szovjet állomáson javítják a lénelalpas terepjárókat, a „jégmezők tankjait”. Innen is indul egy expedíció a kontinens belső vidékeire. (MTI)

RAJÓD-BITARI NAPLÓ

2. oldal — 1966. november 6.

Ünnepség Debrecenben

(Folytatás az 1. oldalról)

első világháborúban hadifogolyként kerültek Oroszországba és ott érték meg az 1917-es nagy forradalmat, lelkesen sorakoztak orosz, ukrán, kirgiz és más ajkú testvéreik mellé a vörös zászlók alá. Ma is közöttünk vannak — bár sajnos, már nem sokan — akik a dicső harcok részvevői voltak. Így a Hajdú megyeiek közül Hajdú János, Harsányi Gábor, Bernáth József, Tarcsai Mihály elvtárs. A magyar internacionalisták testvérként küzdöttek együtt a szovjet néppel és a közös harcban örökre megpecsételődött népeink barátságára. Es hogy az októberi forradalom dicső eszméit a munkásság és a falusi szegénység itthon is milyen gyorsan befogadta, arról örök tanúbizonyságot tett, midőn elsőnek követve az orosz példát, 1919-ben megerősítette a Magyar Tanácskormányt.

Nemes Dezső elvtárs ezután arról beszélt, hogy a Szovjetunió szabadította fel hazánkat 1945-ben. Az a Szovjetunió amely ellen a tőkés és földbiroktos uralom háborúba lépett, az hozta el népünknek a békét és szabadságot. A szovjet nép sok tízezer fia áldozta ezért ifjú életét itt magyar földön. Tisztelettel és kegyelettel őrizzuk emlékeiket, gondozzuk sírjaikat, amelyek szólanak is beszélnek. A felszabadulás vörös betűkkel van beírva hazánk történetébe. Ekkor vált lehetővé, hogy a magyar dolgozók a munkássztyál vezetésével kezükbe vegyék az ország ügyét.

Biztos léptekkel előre

— Nagy utat tettünk meg — mondotta Nemes Dezső elvtárs. — Nem volt sima ez az út, de legyőztünk minden akadályt. Szocialista hazánk eddigi fejlődéséről, a jelenleg megoldásra váró feladatokról és további céljainkról az MSZMP Központi Bizottsága a most következő IX. kongresszuson fog beszámolni a pártnak s az ország népének. Az ország népe jogos érdeklődéssel tekint politikai életünk e nagy jelentőségű közeli eseménye elé. A magyar dolgozók bizhatnak benne, hogy kitűzött céljainkat valóra váltjuk. Biztos léptekkel haladunk előre a szocializmus teljes felépítésének útján. Biztosítja ezt a dolgozók összefogása és teremti ereje, a lenini út, amelyet követünk.

Hazánk nemzetközi helyzete is kedvező. S ebben döntő szerepe van annak, hogy mellettünk áll a Szovjetunió. Mindig segítségünkre van, amikor az imperialisták beavatkozási kísérleteivel és zsarolásaival kell szembenéznünk. Gazdasági és műszaki, tudományos és kulturális kapcsolatok szé-

lesedése hazánk sokoldalú fejlődésének egyik fő feltétele.

Ismeretes, hogy nyersanyag- és energiaszegény ország vagyunk. A harmadik öt-éves tervünk éveiben a Szovjetunió szállít részünkre 16 millió tonna olajat, 7 millió tonna vasércet, közel tízmillió köbméter fenyőfűrészárut, közel 11 milliárd kilowattóra villamosenergiát és más anyagot, amire iparunknak szüksége van. Szállít gyárberendezéseket, házgépeket, kombájnokkal és sok más fontos terméket. Fejlődik a termelési kooperáció is országaink között. Ez teszi például lehetővé, hogy az ötéves terv során ez évi 2700 autóbussz helyett hétézret gyártunk. Ugyanakkor a Szovjetunió a magyar kiviteli cikkek fő piaca. A Szovjetunió a fő vásárlója a Diesel-motoros vonatainknak, tengerjáró folyami hajóinknak, konzerveinknek és könyvnyűipari exportcikkeinknek. A szovjet fél a legnagyobb bevője győgszereinknek; ennek különös szerepe van abban, hogy a gyógyszeriparunk termelése az elmúlt húsz év alatt mintegy ötvisszerezésre és egyben világszínvonalra emelkedett.

Köszöntjük a szovjet népet

A magyar nép nagy érdeklődéssel kíséri fő szövetségeseinek és támogatójának, a szovjetek országának fejlődését. De figyelemmel kíséri az egész világ. A népek rokonszenvvel és bizalommal, az imperialisták ellenségesen és aggodalommal.

Ünnepi pártnapok

(Folytatás az 1. oldalról)

A DEBRECENI ORVOSMŰSZER-GYÁRBAN

mintegy háromszáz dolgozó jelent meg az ünnepi gyűlésen. Hartmann István párttitkár tartott ünnepi beszédet, majd jutalomosztás következett. Az ez évben végzett, kiemelkedő gazdasági, társadalmi és politikai munkáért 65-en részesültek jutalomban, s a szocialista-brigád-mozgalomban élenjáró hét brigádnak is ekkor adták át pénzüjalmat, illetve vásárlási utalványokat. *Kerékgyártó Imre* gépkocsivezető ez alkalommal kapta meg a balesetmentes vezetésért járó aranykoszorús jelvényt.

A BIOGAL GYÓGSZERGYÁRBAN

Rácz Elemér, az üzemi pártbizottság titkára tartott ünnepi beszédet. A debreceni

Hatalmas dolog, hogy egy ország, amely 1928-ban 5 millió kilowattóra elektromos energiát termelt, az elmúlt évben már 507 milliódot. 1928-ban 4,3 millió tonna acélt termelt, az idej termelése pedig már közel lesz a 100 millió tonnához. A szovjet ipar termelése a múlt évben több, mint tízszeresen haladta meg az 1946. évit. A szocialista ipari óriás minden előretett lépése az októberi forradalom eszméinek, a szocializmus ügyének újabb és újabb diadalai. Ez az ipari hatalom az alapja a Szovjetunió védelmi erejének, amellyel az egész szocialista világ védelmét erősíti és felbecsülhetetlen jelentőségű a világháború veszélye elleni küzdelemben.

Igy fejezte be a szónok beszédét: — Köszöntjük a szovjet népet minden új győzelméért. Együtt örülünk velük hatalmas iparuk minden sikerének. Osztozunk örömeikben, hogy az idej a szovjet földekén is jó a termés, a gabonatermelésben új rekordot értek el. Köszöntjük a tudomány, a kultúra terén elért újabb szép sikereiket. Köszöntjük a szovjet népet, amely az imperializmus ellen, a szocializmus győzelméért folyó történelmi küzdelemben minden más népnél többet áldozott és a legnagyobb győzelmeket aratta. Köszöntjük a Szovjetunió dicső Kommunista Pártját, amely a népet Október szellemében, Lenini útján nagy tettekkel lelkésíti és győzelmekre vezeti.

A díszünnepség második részében Visnyevszkij Optimista tragédia című drámája került bemutatásra.

Magyar államférfiak üdvözlő táviratai

Kádár János, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának első titkára, Dobi István, a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke és Kállay Gyula, a magyar forradalmi munkáspárt kormány elnöke táviratban üdvözölte L. I. Brezsnyevet, a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottsága főtáviratát, N. V. Podgornijt, a Szovjetunió Legfelsőbb Tanácsa Elnöksége elnökét

és A. N. Koszigin, a Szovjetunió Minisztertanácsa elnökét, Péter János külügyminiszter ugyancsak táviratban üdvözölte A. A. Gromikót, a Szovjetunió külügyminiszterét. A SZOT Elnöksége a Szovjet Szakszervezetek Központi Tanácsa Elnökségéhez, a KISZ Központi Bizottsága pedig a Komszomol Központi Bizottságához küldött üdvözlő táviratot. (MTI)

Folytatta munkáját a budapesti pártértekezlet

Szombaton folytatta munkáját a budapesti pártértekezlet. A tanácskozáson megjelent és felszólalt Kádár János az MSZMP Központi Bizottságának első titkára. A tanácskozást

az elnöklő Molnár Ernő, az MSZMP Központi Bizottságának tagja nyitotta meg, majd több hozzászólás hangzott el a Budapesti Pártbizottság tagjainak előterjesztett beszámolójához.

Magyar—algériai megállapodás

Az Algériában tartózkodó magyar kormányküldöttség és az algériai kormány képviselői szíves és baráti tárgyalások eredményeként a Magyar Népköztársaság és az Algériai Demokratikus és Népi Köztársaság között mű-

szaki-tudományos együttműködési egyezmény, valamint az 1966—67. évekre szóló kulturális munkaterv kötésében állapodtak meg. A közeljövőben várhatóan sor kerül tárgyalásokra egyezmény megkötésére is. (MTI)

Szabad a guineai küldöttség

A legfrissebb AFP-jelentés szerint Hailé Szelasszié etióp császár a késő esti órákban sajtóértekezleten jelentette be: az Accrában letartóztatott guineai küldöttség visszanyerte mozgási szabadságát és úton van Addisz Abeba felé, hogy részt vegyen az afrikai csúcsertekezleten. (MTI)

neai küldöttség visszanyerte mozgási szabadságát és úton van Addisz Abeba felé, hogy részt vegyen az afrikai csúcsertekezleten. (MTI)

Megnyílt az afrikai csúcsertekezlet

Magyar idő szerint 15.30 órakor megnyílt Addisz Abebában az afrikai államfők harmadik csúcsertekezlete. A tanácskozáson, amelyet Hailé

Szelasszié beszéde nyitott meg, 13 afrikai államfő és három miniszterelnök vesz részt, a többi afrikai országot miniszteri szintű delegáció képviseli.

Veszélyben a velencei, firenzei műkincsek

A genovai repülőklub elnöke és egy társa pénteken sportrepülőgépen megtett útja után így számolt be a látottakról: Livornótól délre a táj egyetlen nagy tóra emlékeztet.

ezzer festmény közül több megromlott. A velencei Szent Márk katedrálisba is betört a víz, s mossa a mozaikfalakat. (AP)

Rendőrök és terroristák kapcsolata New Yorkban

Az amerikai nyomozószervek fényt derítettek arra, hogy New York állam milíciájának több tagja kapcsolatokat tartott fenn a szélsőjobboldali Minutemen elnevezésű terrorista csoporttal. Mint Nelson Rockefeller kormányzó bejelentette — egy milicistát elbocsátottak, egy másik lemondott tisztségéről, egy harmadik ügyében vizsgálat van folyamatban. (MTI)

— De hát akkor miért ez a sürgős operáció? — írja Yves Moreau. — Miért hagyott a Warren-jelentés annyira zavaró kérdést homályban? Miért halnak meg egymás után a dallasi gyilkosság tanúi és mifele demokrácia az, amelyikben a választások kimenetelének semmi hatása nem lehet a politikára? Ugyanakkor nyugtalanító hírek érkeznek arról, hogy a választások másnapján az amerikaiak újabb eszkálációra készülnek Vietnámban: erősen bombázni kívánják a VDK legsűrűbben lakott vidékeit, Hanol környékét. (MTI)

Nyugtalanító kérdések

Johnson elnök betegségét kommentálva Tabouis asszony a Paris Jourban megállapítja, hogy bizakodó hivatalos kijelentések ellenére a pánik bizonyos szele fűdjögál Washington felett és kihatásai érződnek a többi fővárosban is. A helyzet egy fontos alkotóeleme az, hogy Johnson elnökségi apparátust épített fel. Ezek az emberek — akiket Washingtonban „a Fehér Ház bürokratáinak” neveznek — irányítják titokban az amerikai politika jelentős részét. A miniszterekkel és az elnökkel ellentétben azonban nem tesznek nyilatkozatokat terveikről, sem hátsó gondolataikról, és ez veszélyes lehet egy olyan

időpontban, amikor az elnök betegsége miatt csökkenti ellenőrzését felettük. Yves Moreau az Humanitásban azt bírálja, hogy Johnson pénteki sajtóértekezletén a problémákról úgy számolt be, mintha minden a legnagyobb rendben lenne: a műtét, amelyeknek aláveti magát, a legújdöbbségek; a Warren-jelentés mindent megvilágított a Kennedy gyilkosságáról; a választások nem fogják lényegesen módosítani a parlament összetételét; még ha 40—50 mandátumot vesztenek is a demokráta, ez nem érinti a kormány politikáját, különösen a vietnami háborút illetően. Tehát minden nagyon

jól megy, minden rendben van... — De hát akkor miért ez a sürgős operáció? — írja Yves Moreau. — Miért hagyott a Warren-jelentés annyira zavaró kérdést homályban? Miért halnak meg egymás után a dallasi gyilkosság tanúi és mifele demokrácia az, amelyikben a választások kimenetelének semmi hatása nem lehet a politikára? Ugyanakkor nyugtalanító hírek érkeznek arról, hogy a választások másnapján az amerikaiak újabb eszkálációra készülnek Vietnámban: erősen bombázni kívánják a VDK legsűrűbben lakott vidékeit, Hanol környékét. (MTI)

A Népkormány

Ma

A Nagy Forradalom kalmából előtört 10 orpépségeket enben. A jet emlékrés keret

Ü

Tegnap, ünnepségi Szocialista duloja a Hajdú ipari Válltók sport ünnepsége lalat szbnyító bes forradalotaki Gyu

no

A Né Tanácsa Fialista F duloja a munkájú és tömegriusokat, ki. A kitúrjanak sz Istrán, az

Kiss

ke az Orkában nseket.

Az ü Kállai nács el az MSZának t a SZOT Politika és Kiss nács tit

Dobi átadásai amelybe Október lom vilgét, ma építő m röl, s a tató m

A k Népköz csa Ben fia Né csa Eln receni kola

2. oldal

Péntekre összehívták az országgyűlést

A Népköztársaság Elnöki Tanácsa az Alkotmány 12. paragrafusának (2) bekezdése alapján az országgyűlést november 11-én, pénteken délelőtt 11 órára összehívta. (MTI)

Ma délelőtt 10-kor koszorúzási ünnepség Debrecenben

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 49. évfordulója alkalmából 6-án, vasárnap délelőtt 10 órakor koszorúzási ünnepséget rendeznek Debrecenben. A Kossuth utcai szovjet emlékműnél katonai díszlegény keretében helyezik el a háló és kegyelet koszorúit. Ugyancsak 10-kor lesz koszorúzás az Alföldi palota előtt, a Petőfi téri és a Kőzetemetőben levő szovjet hősi emlékműnél is. A koszorúzási ünnepség miatt vasárnap délelőtt 9 órától körülbelül fél 11-ig forgalomkorlátozás lesz a Kossuth utcának a Liszt Ferenc utcától a Méliusz térig terjedő szakaszán. Ezen a szakaszon mindenféle járműforgalom szünetel.

Ünnepség az EM megyei vállalatánál

Tegnap, szombaton tartották ünnepségüket a Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulója alkalmából az EM Hajdú megyei Állami Építőipari Vállalat dolgozói. Az Építők sportpályáján megtartott ünnepségen Kiss János, a vállalat szb-titkára mondott megnyitót beszédet, majd a nagy forradalom jelentőségéről Patkó Gyula, a vállalat pártbizottságának titkára tartott ünnepi beszédet. Mint mondta, a megyei vállalat 3500 dolgozója becsülettel eleget tett a párt IX. kongresszusára vállalt kötelezettségeinek. A termelési tervet 101,3 százalékkal teljesítették, a tervezett 526 lakás helyett 576 lakást adtak át. A kiemelkedő munkásikerek elsősorban a kongresszusi munkaverseny-vállalások valóra váltásának köszönhetőek. Különösen szép sikert ért el Molnár Gábor betonozó, Ötvös László vasbetonszerelő és Szilágyi Géza kőműves brigádja. A szocialista versenymozgalmak eddigi eredményei alapján immár bizonyos, hogy a vállalat kollektívája teljesíti ezéves 382 milliósztervét. A vállalat központi ünnepségén 1249 dolgozóan összesen 560 ezer forint jutalmat adtak át.

Kitüntetések november 7 alkalmából

A Népköztársaság Elnöki Tanácsa a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 49. évfordulója alkalmából eredményes munkájuk elismeréséül párt- és tömegszervezeti funkcionáriusokat, aktivistákat tüntetett ki. A kitüntetettek egy csoportjának szombaton délelőtt Dobi István, az Elnöki Tanács elnöke Munka Érdemrend aranyfokozata kitüntetését adományozta. **★** Bensőséges ünnepség volt november 5-én, szombaton délelőtt a Hazafias Népfőnt megyei titkárságán. Ekkor adták át a Magyar-Szovjet Baráti Társaság Országos Elnöksége

Kiss M. Lászlóné átveszi az úttörő énekhar kitüntetését

ke az Országház kupolacsarnokában nyújtotta át a kitüntetéseket. Aranykoszorús kitüntető jelvényeit a két nép barátságának ápolásában kiemelkedő munkát végzett társadalmi aktivistáknak.

Az ünnepségen jelen volt Kállai Gyula, a Minisztertanács elnöke, Szirmai István, az MSZMP Központi Bizottságának titkára, Gáspár Sándor, az SZOT főtitkára, az MSZMP Politikai Bizottságának tagjai és Kiss Károly, az Elnöki Tanács titkára.

Dobi István a kitüntetések átadásakor beszédet mondott, amelyben méltatta a Nagy Októberi Szocialista Forradalom világtörténelmi jelentőségét, majd népünk szocialista építő munkájának eredményeiről, s a kitüntetettek példamutató munkájáról szólt.

A kitüntetettek között a Népköztársaság Elnöki Tanácsa Bencsik Istvánnak, a Hazafias Népfőnt Országos Tanácsa Elnöksége tagjának, a Debreceni Agrártudományi Főiskola rektorhelyettesének a

debreceni Bányai Júlia általános iskola úttörő énekharra. **★**

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulója alkalmából eddigi kiváló munkájának elismeréséül a Haza szolgálatáért érdemrem ezüstfokozatát kapta Ivanov Lajos, a Debrecen városi munkásörzszóadparancsnok-helyettese, a Közbiztonsági érem aranyfokozatát Boldog Menyhért, a berettyóújfalui járási munkásör század szakasparancsnoka, a Közbiztonsági érem ezüstfokozatát Tóth Lajos, a püspökkladányi járási parancsnokság fegyvermestere, a Közbiztonsági érem bronzfokozatát Tardi Sándor, a hajdúböszörményi városi munkásör parancsnokság híradó munkatársa és Bod Emil, a biharkereszti járási munkásör parancsnokság munkatársa.

A kitüntetésekét Kulcsár László, a munkásörsg Hajdú-Bihar megyei parancsnoka adta át.

Nemes Dezső elvtárs látogatásai Debrecenben

Nemes Dezső elvtárs, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, tegnap, szombaton meglátogatta Debrecen több létesítményét. Délelőtt Karakas Lászlónak, a megyei pártbizottság első titkárának, Gál Istvánnak, a megyei pártbizottság titkárának, valamint dr. Szilágyi Gábornak, a Debrecen Városi Pártbizottság első titkárának társaságában tá-

bek között megnézte az új városrészt, az Új Elet parkot, a nagyerdei tsz., valamint a kohász üdülőt, rövid látogatást tett a Kossuth Lajos Tudományegyetemen, majd az Agrártudományi Főiskolán, ezt követően meglátogatta a Felsőfokú Építőgépész Technikum új, modern épületét. A délutáni órákban Nemes Dezső elvtárs a Magyar Gör-

Nemes Dezső elvtárs a csapágyművek dolgozói között

Közös célok, közös eszmék fűznek össze bennünket

Fehér Lajos elvtárs rádió-, és tv-beszéde

Fehér Lajos elvtárs, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Minisztertanács elnökhelyettese november 5-én beszédet mondott a rádióban és televízióban. Beszéde bevezető részében a Nagy Októberi Szocialista Forradalom történelmi jelentőségével foglalkozott, majd a szovjet-magyar barátságról szólv hangzott:

— Kapcsolataink a felszabadulás első percétől kezdve gyümölcsözően fejlődnek. Együttműködésünk a most folyó ötéves tervben még szorosabbra fonódik. A pártjaink, kormányaink közötti kapcsolatot felhőtlen, bensőséges, elvi és szilárd. Közös célok, közös eszmék: a marxizmus-leninizmus legyőzhetetlen eszméi fűznek össze bennünket. Ez a szövetség és felhőtlen barátság szilárd alapja a magyar nép békés építőmunkájának, legfőbb záloga és biztosítéka nemzetiségünknek.

Az idén már huszonegy esztendeje annak, hogy a magyar nép — október útját járva — új életet épít. Hazánkban megvalósult és állandóan erősödik a népi hatalom: a munkások és parasztek állama. Megvalósul a munkásosztály nagy forradalmi célja: épül a szocializmus.

Fehér Lajos ezután ismertette elért eredményeinket, majd rámutatott:

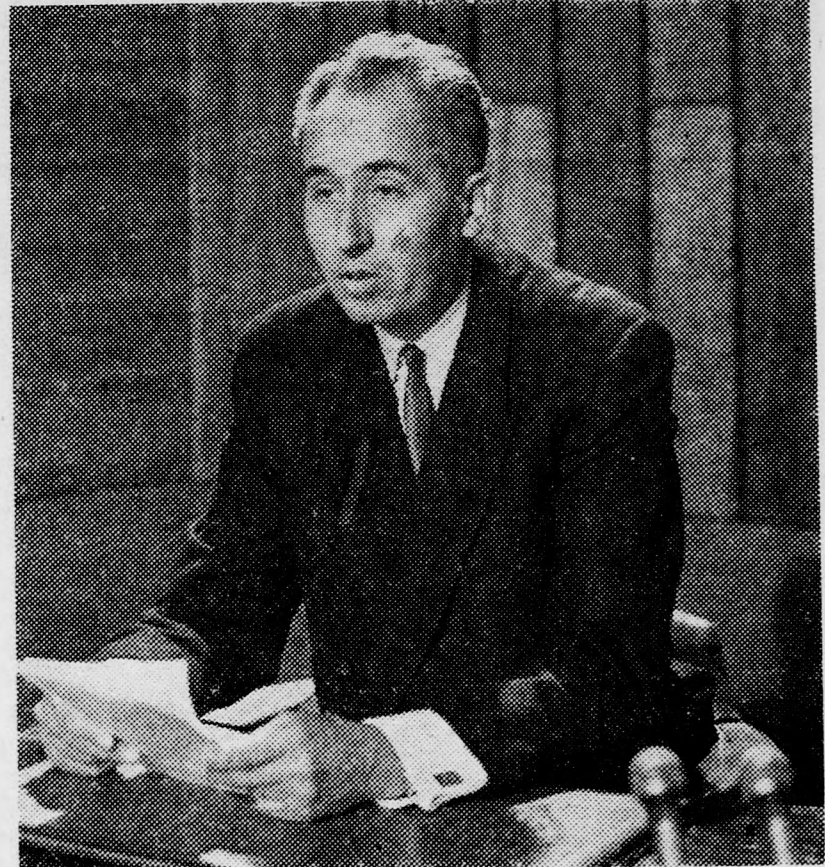
Az idei esztendő harmadik ötéves tervünk első éve. A háromnegyed év tapasztalatai kedvezőek. Iparunk 6 százalékkal termelt többet, mint egy évvel ezelőtt. A tavalyhoz hasonlóan kedvezően alakul a munka termelékenysége. Az idén — mezőgazdaságunk történetében már másodikban — 12 mázsánál több búzát termeltünk holdanként. Ennek következtében ebben az évben sincs szükségünk búzaimportra, az ország kenyere bőven elegendő lesz az újig. Az utóbbi években jó termést takarítottunk be más terményekből is. Kukoricából már harmadik éve 16 mázsa körül, cukorrépából pedig 160—180 mázsa között alakult a holdankénti termés-átlag.

Kell-e ennél beszédesebb bizonyíték nagyipari munkásosztályunk és a szocialista útra tért falu népének helytállásáról és szorgalmáról?

Mindaz, amit a gazdasági építőmunkában, az ipari, mezőgazdasági termelés fejlesztésében eddig elértünk, s amit a jövőben is teszünk: dolgozónk

közvetlen érdekeit szolgálja. Ezen ünnepi alkalommal is szeretném hangsúlyozni: pártunk Központi Bizottsága és a kormány elsőrendű feladatának tartja, hogy a termelés növekedésével együtt tovább emelkedjék az életszínvonal. Szeretnénk elérni azt is, hogy a következő öt év alatt fokozatosan közelebb kerüljön egymáshoz társadalmunk két alapvető osztályának, a munkásosztálynak és a szövetkezeti parasztságnak a szociális helyzete, életszínvonala.

A Magyar Szocialista Munkáspárt tíz évvel ezelőtt kezd-

Népgazdaságunk fejlődése, az életszínvonal emelése nagymértékben függ attól: hogyan tudjuk valóra váltani az MSZMP Központi Bizottságának a gazdasági irányítás átfogó reformjáról néhány hónappal ezelőtt elfogadott határozatát.

Természetesen a gazdasági irányítás reformja nem csodaszer, amely minden gondunkat megold. Tervezési céljaink megvalósítása azonban igen nagy részben függ attól, mennyire tudjuk megjavítani a tervezést, irányítást, általában a vezetés színvonalát, s ezzel összefüggésben termelőüzemeinkben a közvetlenebb munkásdemokrácia fejlesztését és gyakorlatát.

Néhány hét múlva, november végén összeül pártunk IX. kongresszusa, hogy megtár-

te meg sorai újrendezését, a pártélet újjászervezését. A súlyos károkat okozott ellenforradalom leverése után nem csekély feladatokkal és nehézségekkel kellett megküzdenünk. Tíz év alatt nem egy ízben vállalnunk kellett a tömeg szemében a pillanatnyilag népszerűtlenné látszó tennivalókat is. Pártunknak, s a forradalmi munkás-paraszt kormányának a dolgozók érdekeit politikájával s az ennek alapján elért eredményekkel azonban sikerült megnyernie a munkások, parasztek és értelmiségiek bizalmát.

Mély meggyőződésünk szerint nálunk ma azok a hősök és igazi forradalmárok, akik a munka frontján tesznek a legtöbbet a szocializmusért. Nálunk ma az az igaz hazafi, aki azon fáradozik, hogy erősítse szocialista rendünket, a népi hatalmat. Az igaz hazafi egyúttal átérzi azt a felelősséget is, amely a nemzetközi munkásmozgalmak, a haladás ügyének szolgálatában ránk hárul. Mert csak az lehet igazán hű népéhez és hazájához, aki szilárdan kitart az internacionálisizmus eszméje mellett.

Népünk évszázadokon át élt idegen befolyás alatt, gyarmati vagy félgymarmati sorban. Most immár két évtizede szabad és független. Nehéz kivívott szabadságára éppen ezért féltőn vigyáz. Ezért igen fontos számára a Szovjetunióhoz, a szocialista országokhoz fűződő barátság szüntelen ápolása.

Számunkra a Szovjetunió felszabadító és barát, testvér és segítőtárs, aki mellettünk állt két évtized minden percében, velünk volt jó és rossz napokban egyaránt.

Fehér Lajos ezután a nemzetközi helyzetről szólott, majd így fejezte be beszédét:

Valamelyik régi bölcs mondta: egy égő gyertyával ezernyi másik gyertyát gyújthatunk meg, s azzal mindegyikkel ismét ezernyi, végülis a világ valamennyi gyertyáját meggyújthatjuk. Így történt ez Október csillagával, a béke és a szocializmus csillagával, amely 49 évvel ezelőtt gyúlt lángra. S Október csillaga ma fényesebben ragyog, mint bármikor, azóta millióknak és százmillióknak adta át fényét, lobogását. (MTI)

A FŐSODRÁSBAN

Befejeződtek a párttervezetek. Az alapvető szervezeti, a városi, járási tanácskozások után a megyei kommunista párt legmagasabb fóruma, a megyei értekezlet is elvégezte munkáját. Eredményesen, hasznosan tanácskoztak az értekezlet tagjai, hogy a vitában számos javaslat és észrevétel hangzott el, hanem az is, hogy a tanácskozás közben új és új elképzelések születtek a feladatok megvalósítására. Az újságíró, aki maga is részese volt a tanácskozásnak, nemcsak a vita lényegére, hanem a hangulatára is figyelt. S azt hiszem, utólag a hangulat varázsát talán érdemes újra idézni, talán érdemes felemlíteni.

Az első benyomásom ez volt: mindannyian, akik ott voltak — azok meg különösen, akik felszólalásra jelentkeztek — egy kis belső izgalommal, gondolataik lámpalázával álltak egymás elé, hogy elmondják, milyen észrevételeik, milyen javaslataik vannak a megyei pártbizottság beszámolóját illetően. Nem, nem volt könnyű a helyzetük, de az mindenképpen bátorította és megerősítette őket szándékaikban, hogy a saját dolgairól beszéltek, a saját munkájukat tették mérlegre, és saját lelkiismeretük vizsgálatára közeledtek a kötelező feladatokra.

Igaz, akik ott felszólaltak, talán könnyebb helyzetben voltak, mint én. Olyan közösségek nevében mondták el gondolataikat, amelyek már eleve a naponkénti eredmények, a naponkénti teljesítmények fedezetével igazolnak. De mivel igazol az, aki az adott világ varázsainak megmérésére vállalkozott; de mivel igazolhat az, aki önmaga átomlálása, önmaga tőprengése közepette próbálja az élet jelenségeit, az élet összefüggéseit feltérképezni? Szóval mivel igazolhat az író, akinek legfőbb szóra a tiszta fehér papír a megmunkálásra váró nyersanyag, s nemcsak szándékaitól, hanem sok ezernyi más tényezőtől is függ, hogy milyen lesz a végeredmény? Igen, a végeredmény, amelynek hatásában mégis csak azt kell sugározni — s hadd fogalmazzam itt költőileg, költőt idézve a csattanót —, hogy „szép az élet, tenédek magyarázom?”

Bármennyire is szokatlanul hangzik, de hogy szép az élet, néha kell magyarázunk. A szép azonban nemcsak olyan sablonosan érte, hogy egyben a legjobb is; hogy nincs itt már semmi gond és tennivaló; hanem a szépet úgy is értelmezve, hogy mindazt, amit tehetünk, mindazt amit tennünk kell, új erőfeszítésekre, új nekirugaszkodásokra sarkall. Igen, ez szép az életben, ez a mindennapi nekilendülés, ez a mindennapi lelki és testi energiaváltás, amely végül is a legegyszerűbb és a legbonyolultabb alkotásoknak is az alapja.

De talán nem is kell ezt annyira túlbonyolítani. Egyszerűen arról van szó, hogy a kommunista írók, a szellem munkásai is tegyék jól a dolgukat; tehetségükhöz, felelősségérzetükhöz mérten vállaljanak részt a szocialista társadalom építéséből. Van még itt ezen a téren is annyi sok és felarc nélküli terület, hogy nem kell félnünk valamiféle szellemi túlerelési válságtól.

Hogy mire alapozom mindezt? A megyei pártbizottság beszámolójának azon kitételeire, amely félreérthetetlenül úgy fogalmaz: „Debrecen központi helyzete, a megye és a város jövője, az adottságok a jelenleginél színvonalosabb, nagyobb koncepciójú, a szocializmus építésének feladataihoz szorosabban kapcsolódó kulturális élet megteremtését indokolják. Ezt jövő feladataink egyikének jelöljük meg.”

Eddig az idézet, s ha jól odafigyelünk tartalmi lényegére, két dolog azonnal szembetűnővé válik. Az egyik az adottságokra utal, a másik a szocializmussal, a szocializmus feladataival teljes mértékben azonosuló magatartási jellegű hangsúlyozza. Amiben szintézisbe fut, az épp akkor hangzik el, amikor mindezt jövő feladataink egyikéként hangsúlyozza.

Abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy van némi fogalmam az adottságok megméréséről — vagy így talán még pontosabb: felméréséről — illetően. Itt persze mindjárt olyan formán árnyalnom a beszámoló egyébként szükséges szükségességét, hogy az adottságok kettős természetét is azonnal hangsúlyozom. Az adottságokban ugyanis egyrészt benne vannak a szükséges tárgyi, azaz gazdasági feltételek, másrészt benne vannak a szellemi, tehát a kiegészítő együtthatók is, hogy az egyensúly megteremtődjék a feladatok elvégzéséhez szükségesek.

Számszerűen könnyű volna most felsorolni, hogy az anyagi, a tárgyi feltételek hogyan és miként teremtenek bőséges és gazdag keretet a jövő munkájához. Mindazok a kulturális és szellemi objektumok, amelyek meggyőzően rendelkezésünkre állnak, óriásiak, s néha akkor érezzük igazán tennivalóink súlyosságát, ha arányaik között tájékozódunk. Na de ez csak az egyik oldal, a keret, hogy úgymondjam a színpad, amely a produkció megvalósítására vár. S itt jön az adottságok másik oldala, azaz a szellemi tényezők fontossága, tudniillik az, hogy milyen hatékonyságú, milyen minőségű előadás valósul meg közreműködésünkkel.

Sok és nagyszerű eredményt tudnék felsorolni e tekintetben is. Hiszen hogy csak néhányat említsék, nemrég ünnepelte jubileumát a József Attila ifjúsági irodalmi színpad. Emlékszem, mikor ez az együttes megkezdte munkáját, akkortájt zajlottak a legnagyobb viták az ifjúság körül. Hogy hűlignok, hogy fásultak, hogy cinikusak. Ezek akkor egy olyan előjelet hűztak, amelynek sugárzása ma erőteljesebb, mint valaha. S ami meg nagyon döntő, olyan közönséget teremtettek maguk köré, hogy az utánpótlás gondja és öröme ma már szinte természetes műhelymunka a nevelésben is, az ízlésformálásban is. De említhetném az Alföldet is, amely a beszámoló szerint is „a megyei pártbizottság

irányító és elemző tevékenysége alapján sikeresen megszüntette az eszmei hibákat, s a folyóirat, amely tevékenysége körét a népművelésre is kiterjeszti, mind eredményesebben tölti be hivatását.”

Aztán még említhetnék sok mindent, de — s erre épp a vita bátorít fel — egy-két problémát is fel kell villantanom, s jeleznem, hogy olykor épp a szellemi tényezők értelmezése közepette milyen gondok és problémák csúsznak hétköznapjainkba.

A beszámoló — s hadd húzzam alá még egyszer az előbbi idézetet — nagyobb koncepciójú kulturális élet megteremtésére biztat. Igen, erre megvannak a lehetőségek, de vannak néha küszöbnyi akadályok. Nem lényegi kérdések, de bosszantók, olyanok, amelyek olykor a szellemi tényezők ernyedtségét mutatják.

Alig egy éve író-olvasó találkozóra küldtek ki megyénk egyik községébe. A sikerről vagy sikertelenségről hadd ne nyilatkozzam, mindenesetre a történet egészéből nemcsak ez, hanem a tanulás is kiderül. En ugyanis kimentem, csakhat némi kis intermezzo állított dilemma elé. A találkozóra a moziban került sor, s közönség volt is szép számban. Igen ám, de egy kis csalafintaság is volt a dologban. Az érdeklődőknek csak azt mondták, hogy mozielőadás lesz, azt csendesen elhallgatták, hogy esetleg egy író-olvasó találkozó élményeivel is szembe kell nézniük. Mit tehettem? Végül is vállaltam, hogy a híradó után, a film megkezdése előtti szünetben, mint valami vándor artista, szellemi tótógast produkálok. Még az volt a szerencse, hogy a Hamlet című filmet vetítették, s így mint Hamlet atyjának szelleme elpárologhattam.

Hogy mi volt itt a baj? Nem az, hogy író-olvasó találkozó szerveztek. Mert voltam én már olyanon is, amelynek értelme volt. De azon és még sok másikon sokszor elfeledkeznek az adottságok szellemi tennivalóiról. Mint például a szervezés, a hangulat felmérése, a műfajok összehangolása, szóval a közös nevező kérdése.

Ez az eset többek között talán azért is érdekes, mert az adottságok anyagi nagyvonalúsága, sőt azt is mondhatnánk, már-már pazarlása is tetten érhető volt benne. Az adott helyre ugyanis a következőképp jutottam ki: bejött értem a járási tanács népművelési autója, kivitt a színhelyre, hazahozott, majd visszatért állomáshelyére. Hogy közben hány kilométert tettünk meg, én nem számoltam, de az óra nyilván pontosan megmutatta.

Vagy egy másik példa, ami viszont már a szemlélet, a megítélés irányítójának érzékeny vibrálására figyelmeztet. A megyei pártbizottság beszámolója például nagyon pontosan rögzítette a képzőművészeti kérdéseket is. Egyet kell értenem mindenképpen azzal, amikor ilyen nagyon lényeges és fontos gondok nyerne megfogalmazást: „A jelentős képzőművészeti hagyományokkal rendelkező Debrecenben jelenleg is tehetséges művészek alkotnak. Az értékes kiállítások, a kiterjedt szakköri mozgalom és a tervezési ismeretterjesztő munka hozzájárulnak a lakosság képzőművészeti kultúrájának növeléséhez. Az elmúlt években történt átszervezések, vezetői kapcsolatok hiánya, esetenként a kísérletezés túlhajtása akadályozta a fejlődést. Szilárd vezetéssel, rendszeres eszmecsere szervezésével biztosítani kell a zavartalan alkotói légkört kialakulását.” En még az is hozzátenném: a megnyugtatóbb szűrővel.

Fiatal képzőművész ismerősömtől hallottam: az ószí tárlatra jó néhány képet juttatott el. Nyolc vagy tíz darab erőteljes emberkép: pontú, figurális alkotást s két nonfiguratív, kísérleti jellegű darabot is, mondván mosolygva: legyen majd mi kizsírni. A két nonfiguratív benmaradt, a többi könnyűnek találtatt. És most? — tette fel a kérdést. A kritika majd meg fog mérni, és igaz lesz, ha szemem veti: „Hol és mi van ebben napjaink erőfeszítéséből?”

S miután másoktól is hallottam ilyen jellegű kifogásokat, itt már nemcsak formai, hanem tartalmi dolgokról kell gondolkodni. Még szigorúbban véve eszmei — szemléleti dolgokról, s ebben közös erőfeszítéseink csakis a vállvetés mozdulatában dominálhatnak. Itt is, mint mindenütt, tudjuk, hogy tágabb értelemben népművelésről, kulturális munkáról van szó. Tehát arról, hogy bármely művészeti ág van is előtérben, ennek tartalmi hangsúlyában a szocializmus építésének feladataihoz kell kapcsolódni, s ezt a jogunkat, ha úgy tesszük, még a zsűri is elismerje. Tudatformálás ez, s nemcsak azoknál, akik az alkotásokat létrehozzák, hanem azoknál is, akik az alkotásokat élvező, kritikusi. S hogy a tudatformálásnak milyen szerepe és jelentősége van a szocializmus építésében, azt a megyei párttervezetel tanácskozás is bizonyította.

Igaz, mindaz, amit most talán nagyon is szubjektív hangvételű papírra vettem, talán csak úgy viszonylik a felszólalók által elmondott dolgok arányaihoz, mint az arasz a kilométerhez. De hogy mégis el kellett mondanom, arra épp az készítette, hogy az élet végtelenségében minden gondolat-mértékegység olyan építőköve, amelyre mindenütt szükség lehet. A gondolat — ahogy Ady mondta — az ember büszke legénye, s most olyan társadalmat építettünk, amelyre az utának jövő emberek büszkék lehetnek. S ha most egy költői fordulatot talán mondok: bizvást mi benn vagyunk a fősodrásban, ennek világosságát a párttervezetel, az elmúlt hónapok tanácskozásai igazolták. Igen, a fősodrásban vagyunk, munkánk sűrűjében, s a kongresszusra készülve a mi legfőbb feladatunk, hogy jól és eredményesen végezzük munkánkat.

Boda István

1917 november 7

(Szönyi Gyula rajza)

Lenin Lengyelországban

(Szojvet — lengyel film)

Ejzenstejn Október e. alkotásában a forradalom vezérének, Leninnek a következőképpen mutatja be a nézőknek: A képen nem premier plant látunk, nem megmeredett pózt és protokoll-mozdulatokat, hanem a lehető legegyszerűbben beállított. Lenin felkapaszkodik a páncélautóra, hogy néhány perccel később elmondja gyűjtő hatású szónoklatát, és maradandó hatást gyakoroljon mindazokra, akik figyelnek szavára. Eszünkbe se jut, hogy a történelem legnagyobb egyénisége szóval meg és mozog előttünk: a természetesség, a póztalanság — ez a klasszikus sojvet rendező művészetét is dicséri — emberközeli hozza a vért és tanított, s valósággal elfeledtetni a nézőt, hogy világformáló események tanúja.

A sojvet film később — sajnos — nem mindig maradt hű az ejzenstejni tradíciókhoz: volt idő, mikor a nagy történelmi fordulat szervezőjét fölöslegesen magas piedesztálra emelték, s éppen azt a vonást mellőzték egyéniségéből, mely kivételes nagyságának, zsenialitásának lényege: emberséget, s „merészséget”, hogy a legnehezebb körülmények közepette is tudott — és mert — közvetlen maradni. Azok a mozgóképek azonban, melyek — Majakovszkij szavaival — „nem szolgáltatlag, csupán szívből” idézték fel a „legemberibb ember” emléket, azzal hatottak, hogy a lenini küzdelem és eszme értelmét hirdették, s plakátszerű frázisok helyett az egyszerű összefüggések törvényszerűségeire koncentráltak. E filmekben — többek között Jutkevics alkotásaiban is — Október szervezője és ihletője nem emelkedik a fellegbe, hanem közöttünk „eszmél, lélegzik, verekszik, él”: közölközni való, tetteink irányítója, lépéseink figyelője. Hogy ismét a költővel — ezúttal Briuszov kifejezésével — szóljunk — „vezér, ki útra szabja az ember útját, népi tett irányítója”, küzdelme jelentőségét kifejezően adja

vissza a poetikus hasonlat; „patakba sűrített habzó évek”.

Lenin életútjának kivételes történelmi jelentősége újra és újra meghiheti a film művészeit: nincs esztendő, hogy ne idéznék tetteit, hitét és eszméit. Az ábrázolás — örömmel írjuk le — többnyire nem a pátosz harsányságát tartja természetesnek, a képek egyáltalán nem a szervező és agitátor kivételes tettei kapnak hangsúlyt, hanem az emberi erő és köznapiság megkapó dokumentumai.

E koncepció jegyében született Jutkevics új lenin-filmje, a lengyelekkel koprodukcióban készített mű is. „A puskás ember”, az „Otello” alkotóját, úgy érezzük, nem szükséges bemutatni közönségünknek: a rendező, aki — mellesleg — kiválóan forgatja a tollat (cannes-i beszámolója az Iszkuszivo Kino szemletermi számában valósággal élményszámba megy), híres „intellektuális” művészetéről, pompás hangulatteremtő képességéről, pontos és világos képi vonalvezetéséről.

A „Lenin Lengyelországban” az idézett ejzenstejni csapason halad: úgy mutatja be a zseniális vezető és szervező letének viszonylag ismeretlen korszakát, hogy a mélyebb összefüggésekre utal, s a történelmi tanulságokat is kifejezésre juttatja. Az események valóban nem világrengetők, az epizódok talán még jelentéktelennek is mondhatók: Vlagyimir Iljics lengyelországi emigrációjának napjait idézi. Hogyan telnek a fogság nehéz napjai, miképpen ismerkedik és barátkozik meg Lenin Ulkával és az egyszerű emberekkel, milyen módon védekezik az elszigeteltség és magány ellen — erről szól a film. S azt mondja el, hogy a lenini eszme a legnehezebb körülmények közepette is diadalmaskodik, a bizakodás és a töretlen optimizmus a reménytelen pillanatok is legyőzi — nincs akadály, mellet a belső tűz, a forradalom lángolása le ne bírja. A gondolatot Jutkevics

jellegzetes kamarafarmába öltözteti: a filmben nincsenek párbeszédok és határos szó-párbajok, egyedül Lenin hangja hallatszik, s nem is annyira hangja, mint inkább belső gondolatai, reflexiói, ahogy a megélt eseményeket magának és másoknak kommentálja.

Megfelelő-e a nyelv az adott epizódos felidézéséhez? Igen is, nem is. Amíg Jutkevics és Laskowski (a tehetséges lengyel operatőr) képi ötlettel győzi, nincs hiányérzetünk, hiszen az ügyesen összeállított mozaik jól pereg, s belső dinamikája van szinte minden beállításnak, később azonban farsztozává és monotonná válik ez a szerkesztésmód, a konfliktus pedig átengedi a helyét a laza szövésű mesének... A sojvet rendező a lehetőségekhez képest változatos filmi leleménnyel, a néma kompozíciók és a legmodernebb hang-kép effektusok sajátos kettősével montírozza a jelen, éket, ám helenként merészebb tempóváltásra lenne szükség s — nem tagadjuk — időnként szívesen vennénk a formabontás „tisztelőtlenségeit” is. Ami maradéktalanul tetszett: a képek tiszta sűrítettsége, mármár költői erőre emelkedő visszafogottsága és Makszim Strauh — ki tudja, hányadik — megújulása.

És még egy tanulság: a népi demokráciák filmesei rendszerint jó érzékkel választják meg a koprodukciós témákat, s találozva szövetkeznek egy-egy történet képi megformálására. Nekünk vajon miért nincs nagyobb szerencsénk? A „Lenin Lengyelországban” apropóján: vajon miért nincs még sem sojvet-magyar, sem lengyel-magyar közös vállalkozás?

Veress József

NAPLÓ
5. oldal — 1966. november 6.

„A forradalomnak hasznos tettekre van szüksége“

Beszélgetés Illés Béla Kossuth-díjas íróval

Illés Béla felgyógyult már betegségéből, úgy volt, hogy el is búcsúzat a legújabb könyvével híressé tett 339-es szobától. Mégsem engedték hazá orvost, mert meghült, s mert úgy gondolták, hogy a lábadozó írót nyugalmat egyelőre még biztosabban őrzi a kórház intézményes csendje és házirendje. A Kútvolgyi úti Állami Kórház portáján nem is kell végigmondani, mi járattak vagyunk. Elég a név, máris útbaigazítanak: harmadik emelet háromszázharmickilenc.

— Sokan jönnek látogatóba? Félig tréfás, félig komoly a válasz.

— Erdemes lett volna felírni a neveket, hogy később az utókorak bizonyítani lehessen, volt olyan kollégájuk, akit már a kilencszázhatvanas évek második felében egyformán szerettek a magyar írók.

Látogatásunk céljának nagyon megőrül, de nyomban figyelmeztet a nehézségekre:

— Tulajdonképpen öven év történetét kellene elmondanom, személyes életemre és élményeimre vetítve. Elszállt az idő, és sajnos — azért sajnos, mert megöregedtem — idestova fél évszázad történelme köt össze a nagy forradalommal és következményeivel. Október eredményeivel. A közeledő évforduló, a negyvenkilencedik, természetesen előhozta az emlékeket, ifjúságom és a későbbi esztendő sok-sok élményét. Úgy vonulnak elém és előttem, mint a film toluó képei. De ezek igazi képek, a montázs, ami belőlük itt a 339-es szobában összeáll, maga a történelem, a szocializmus első államát, majd világszerte megteremtő, megszilárdító és nagygyáv tevé valóság. S persze benne az én életem és írói pályám.

A mikor az orosz forradalom győzött, frontkatona voltam. Hozzánk is eljutott az események híre, ennek ellenére nem nagyon értettük, mi történt Péterváron és Moszkvában. En legalábbis nem értettük. Annnyit azért sejtettünk: a történelem megörvídíthetik a háborút, amit gyűlöltünk. A forradalom ellenségei segítettek jobban megérteni, miről is van szó, mi történt a sok ezer kilométernyi távolban, ami közvetlenebbül befolyásolja sorsunk alakulását, mint a szemünk előtt zajló események. A tiszták és a törleszkedő, csillagokat áhító altisztek ugyanis vadul szitkozódottak. Annnyit borzalomról, kegyetlenül véres rémtettekről szónokoltak, olyan gyűlölettel piszkolták a forradalmi munkásokat és parasztokat, hogy ebből megtudtuk — én is megértettem: — a háborús kormányt elkergető tömegek ugyanazt akarták, amit mi, a monarchia katonái is szeretnénk. A további hírek, a békéről és a földről kiadott dekrétumról hozzánk is eljutó értesülések megerősítették ezt a feltevésünket, és vele az októberi orosz proletárforradalom iránti rokonszenvünket.

Egy esztendővel később, 1918-ban már mi, magyarok is forradalmi hullámban voltunk. Összeomlott az Osztrák-Magyar Monarchia, s a kommunisták, a forradalmi szocialisták már a polgári kormány megdöntéséért dolgoztak. Akkor jelent meg a szervező párt irodalmi folyóirata, az Internacionálé, s benne igen elismerő kritika az én akkoriban megjelent brosuráimról. Számomra ez azért is emlékeztet, mert a cikk szerzője Lengyel József. Negyvennyolc évvel ezelőtt Lengyel cikket sokat segített, hogy a forradalmi évfordulón magamat is hasznos tevékenységű forradalmárnak érezhettem. Recenzens és szerző egyébként nem ismerte egyáltalán. Személyesen csak jóval később, már a tanácsköztársaság bukása után. Bécsben találkoztunk. Itt igen nehéz körülmények között, de forradalmi hitüket megőrizve, közösen ünnepeltek a magyar emigránsok. Némi kassai kitérő

után én is itt éltem 1919 és 1923 között.

Azután a Szovjetunióba kerültem. Az első ünnepi felvonulást a Vörös téren, Anatolij Vasziljevics Lunacsarszkij társaságában nézhettem végig. Erre ugyanúgy emlékszem, mint a következő évtizedek valamennyi hasonló ünnepségére, a lelkesen viharzó novemberi és májusi felvonulásokra, a egyszerű tömegdemonstrációkra. S emlékezem mindazokra, akikkel együtt vonultam, vagy tapsoltam a moszkvaiak forradalmi tüntéseit. Írók, színészek, pártmunkások, diplomaták, állami vezetők, magyarok és oroszok, nemetek, olaszok, franciák és sok más nép fiai, egyhítt, egyreményű harcosok népesítik be a szobám, ha a mögöttem maradt november hetedikére gondolok. Kun Bélát 1936 november hetedikén, a Vörös téren láttam utoljára. Ott hagyta a vezetői csoportját, közénk jött, írókkal akart beszélgetni. Élmény volt őt hallgatni.

A forradalmi évfordulón üzembe helyezték gyárak egyre nagyobbak lettek. Eltűntek a rongyos emberek, akikkel 1923-ban találkoztam. 1940-ben, az utolsó, háború előtti november hetedikén, a megszépült Moszkvában jól öltözött, bizakodó emberek sétáltak. Aztán jött a megpróbáltatás, a szenvedések és a egyszerű győzelmek ideje. 1941 novemberében közkatonává voltam, részt vettem a moszkvai csatában. Akkor úgy ünnepeltünk, hogy megfogadtuk: nem engedjük át-törni az ellenséget, megvédjük a honvédő harcot irányító fővárost. Ez volt a legnehezebb háborús november. Később is mondtam ünnepi beszédet, de emlékezetem szerint a moszkvai fronton elmondott szavak bizonyultak a leghatásosabbnak. Segítettek harcolni, fogadalmunkhoz hűnek maradni. Az élmény erejét tekintve ehhez csak az első itthoni november hasonlítható. Az az öröm, amit mi, kommunista emigránsok éreztünk, amikor 1945 őszén, a felszabadult hazában, ahová negyedszázadon át vágyakoztunk, magyar munkások, parasztok és értelmiségiek száz-ezreivel együtt ünnepeltük a Nagy Októberi Szocialista Forradalmat.

Mindezt Illés Béla valósággal tollba mondja. — Ha jól emlékszem, 1922-ben Bécsben történt. November hetedikén Landler Jenővel ebédelhettem. Landler, mint annyiszor, arról beszélt,

hogy dolgozni és tanulni kell; hogy a forradalomnak nem szép szavakra, hanem tudásra és hasznos tettekre van szüksége. Ha értelmesen tudunk tanulni és cselekedni — biztatott Landler —, hasznára leszünk még Magyarországnak, a magyar munkásosztálynak. Lelkesen hallgattam, de közben éhesen faltam az ebédet. Landler viszont alig evett. Ez is sokszor eszembe jut, és irigyen megmosolygom az egykori fiatal embert, aki meg tudta osztani figyelmét az ételek és a forradalmi hevület között. Régen volt, elmúlt. Ma már engem is csak az érdekel, amiről Landler akkor olyan szépen beszélt: biztatni szeretném a fiatalokat, hogy a forradalomért — szép szavak helyett — tanuljanak és cselekedjenek.

d. t.

Egy meg nem jelent könyv

Kennedy elnök haláláról

Az Egyesült Államok napjainkban legvitatottabb könyve egy olyan könyv, amelyik még nem jelent meg, és amelyet még nagyon kevesen olvastak.

William Manchester „Egy elnök halála” című könyvéről van szó. A könyv rendelkezésre készült — az 1963 novemberében tragikusan elhunyt amerikai elnök özvegye, Jackie Kennedy kérte fel Manchestet a könyv megírására. A bizalmat 1962-ben megjelent „Egy elnök portréja” című könyve alapozta meg, amely az elnöknek a tetszését is megnyerte. A szerző két évig dolgozott ezen újabb könyvén, és több interjú készített hozzá, mint a hírhedt Warren jelentés összeállítás bizottság. De úgy látszik, fejébe szállt a dicsőség, és még meg sem írta a

könyvet, amikor hatalmas propaganda- és reklámhadjáratba kezdett — ürügyül az egyes interjúk szövegét használva és velük visszaélve. Közben gyakran esett nem a legjótudatúbbnak mondható túlzásokba, és valótlanságokat írt. Így például azt állította, hogy a nemrég történt és emlékeztető New York-i áramszünetet, amely teljesen megbénította az életet a városban Ho Si Min elnök ügynekei okozták. Így aztán érthető, hogy a megrendelő Jackie Kennedy, amikor néhány napja megkapta a könyv kéziratát, egyáltalán nem volt elégedett. Az elnök özvegye, Robert Kennedy gyors közbelépésével megakadályozta, hogy a kéziratot a több mint héthatalios példányszámban megjelenő LOOK hetilap közölje. Hogy meddig lehet visszatartani a könyv publikálását, nem tudjuk, sőt még azt sem lehet biztosan tudni, hogy mi okoz-

ta konkrétan a könyv betiltását. A szerző, Manchester előző munkássága semmi különös okot nem szolgáltatott rá. Mielőtt a már említett „Egy elnök portréja” című könyvét kiadta — már több kötet életrajzot publikált, így például a Rockefeller családról. Még korábban egy egyetemi könyvkiadónál volt szerkesztő.

Állítólag Robert Kennedy egyik nyilatkozatában említést tett az ügyről, és azt hozta fel indoklasként, hogy nem akarja „egyesek érzelmeit bántani”. New York-i bulvárlapok tudni vélik, hogy az „egyesek” kitétel Johnson elnökre vonatkozik, akinek — Manchester interjújának értelmezése szerint — Kennedy elnök indulása előtt kifejezte: kételkedik abban, hogy helyes-e Dallasba utaznia.

O. T.

LENIN

SZERGEJ
JUTKEVICS
MAGYARORSZÁGON

ahogy ma látjuk...

Ki sem pihente a másfél napos utat, amikor a televízió meg a filmhíradó kamerái előtt riporterek kérdésekkel halmozták el Szergej Jutkevics, ez az első látásra is rendkívül rokonszenves szovjet filmrendező azonban állta a rohamot, gondosan választ mind a kérdésre. Bárhol jár a világon: Párizsban és Varsóban, a tengerentúl és az afrikai országokban, mindenütt pontosan tudják róla, hogy a szovjet filmművészet forradalom utáni első nagy generációjának egyik legkiemelkedőbb képviselője, akinek életműve „A puskás ember” és a „Szverdlöv”, a „Halló, Moszkva!” és az „Otello” vagy, ez a legújabb filmje, a „Lenin Lengyelországon” — amelynek disztribúciójára Budapestre érkezett —, jelentős helyet foglal el a szovjet filmművészetben.

Amikor beszélgetünk vele, szükségképpen a szovjet film helyzetéről kezdünk először.

— Minden művészet történetében vannak hullámhegyek és -völgyek — mondja Szergej Jutkevics, közben cigarettára gyújt, aztán így folytatja: — A mi filmművészetünk felvirágozása a forradalmat követő években kezdődött, még a némafilm idején. A forradalom lendülete, az életből eslelt történetek feldolgozása olyan utat nyitott meg a film előtt, amelynek jelentőségét talán még ma sem tudjuk pontosan lemérni!

Ez a fellendülési folyamat a hangosfilm első évtizedeiben folytatódott, ekkor születtek azok a nagy realista alkotások, melyeket a filmtörténet és a filmsztika mindenütt a világon ismer, sőt elismer. Elettűn-et később feldúlta a háború, ezekben az években különösen szép eredményeket értünk el a dokumentumfilm-gyártásban. A személyi kultusz nehéz éveit, de az utóbbi évtizedben, legfőképpen pedig az utolsó években nagy pezsgés, fellendülés van nálunk.

— A mi nemzedékünk tagjai, de tanítványaink, a fiatalok is olyan hévvel, lendülettel dolgoznak, hogy öröm látni. Sok-sok újdonság született eddig is, olyan filmek, amelyek műfaji változatosságuk mellett valamilyen technikai bravúrral is meglepik a nézőket. R. Bikov például nemrégiben egy excentrikus komédiát készített, amelynek az az érdekessége, hogy a szereplők időnként kilépnek a vásznonról... Hogy ezt miképpen teszik? A filmvásznon ugyanis variálható, több részből áll. Persze ez a vetítési módszer csak az úgynevezett 70 milliméteres szuperfilmek esetében alkalmazható. Nálunk egyre hódít ez a forma, így készül — többek között — Bondarsuk „Háború és béke”-jének harmadik és negyedik része is. Talán ezekből a példák közül is kiteszik, hogy nem alaptalanul beszéltem fellendülésről.

Földes Péter:

MOSZKVAI BARIKÁDON*

Futótűzként terjedt el Moszkvában, hogy Petrográdon a nép felkelt az ellenforradalommal cimboráló Ideiglenes Kormány ellen. Csupán annyi, hogy felkelt — ennél többet senki sem tudott. A hatóságok azt állították, hogy Petrográddal minden összeköttetés megszakadt. Ezen a napon — a pravoszláv naptár szerint — 1917. október 25-ét írták.

Október 26-án kiderült, hogy nem az összeköttetésben van a hiba; azért nem ismerhetik meg a pétervári eseményeket, mert a moszkvai telefonközpontot és távírdát a junkerek tartják a kezükben. Október 27-én a junkerek a Kremben lefegyverezték az arsenált őrző forradalmi katonákat, azután gépfegyverrel állították, és csaknem egy százig lekaszálták őket. Erre október 28-án reggel Moszkva valamennyi gyára beszüntette a munkát.

A moszkvai repülőgépgyár műhelyeiből sem szűrődtek ki a megszokott sívítások, dobogó, dohogó, csikorgó hangok. A gyárudvar volt zajos. Az üzem valamennyi munkása ott szívta a mahorkát az udvaron.

Felháborodottan vitatták az eseményeket.

Az oldalkapunál egy beszélgetésben kis csoport állt meg a többi félrevonulva. Öltözékük is más volt, mint a többié. Hevesebben is topogtak a friss havon. Felhajtott gallérral fedezték a szél elől szomorúság, fiatal arcukat; valósággal elbújták a gallérjuk mögött. Borongósan néztek a ritkán szitáló hó túllüggőnyén át az udvar forgatagába. Meg az égre tekintettek. A főhelegek oly alacsonyan lógtak a város felett, hogy úgy tetszett, a gyárkérmények dardái lyukasították ki őket.

Az udvar tömkelegéből egy szélesvállú fiatalember igyekezett feljűk. Úgyanolyan kifeszelt csukaszürke katonaköpenyt viselt, mint a kis csoport tagjai.

— Fiúk, képzeljétek! Forradalmi katonák ma hajnalban elfoglalták a Szimonovszkij löszerraktárt. A gyári vörösgárda is elküldött már löszert.

Azok félig hátat fordítottak neki, mert a szél irányából közeledett. Csak ketten-hárman siettek eléje, hogy minél előbb hallhassák híreit.

Kiss Lajos hadifogoly, autószerelő, aggodalommal tekintett bajtársaira.

— Hé, nem értitek? Moszkvában is ki fog törni a felkelés!

— Á, ugyan — ünnepelte a csoportból valaki.

Huszonketten dolgoztak a gyárban budapestiek. Ebben az októberben kire a második, kire a harmadik orosz tél köszöntött. Aki már átvészelt egy itteni telet, azon könnyen fogott a hadifogoly-betegség. Olyankor szokott kezdődni, amikor az ősi páráktól elszürkül az ég. Lapangva keríti hatalmába a hadifoglyot. A szó elakad a torkán, zavarossá válik a tekintete. Félelem ömlik el zsigereiben. És mikor hullani kezd a hó, könnyeket facsaróan tör fel a kegyetlen téltől való iszonyattal együtt a hazavágyás, az önmaga szánása. Nem tud másra gondolni, csak hazai emlékeire, otthoni képekre, illatokra, ízekre, és úgy érzi, számára mindez örökre elvesztett, nincs értelme többé az életnek. Ha egy csoportban több különösen érzékeny ember akad, azok szélsőséges hangulata az egész közösséget hatalmába ejti.

A huszonkét fiatal pesti munkásból csak hárman vették körül Kiss Lajost. Összenéztek. Kétségtelenül útott az óra... és az ő csoportjuk, a „pestiek”, amely a nyáron a gyár boldévkjainak lelkes támogatója volt, most a tettek idején az egész világnak hátat fordít. Elvesztette a hitét. Beteg. Elhúzódik...

Az egyik fájdalmas magyar megéris odavetette Kiss Lajosnak:

— Lószér, az van, süsd meg! Fegyver nincs, amibe beletöltöd, a junkerek tegnap elvették az arsenált. El van hibáztatva minden.

A gyár főkapuján teherautók gördültek be. Matrózok integettek, vörös szalag virított a sapkájukon.

Matrózok? Moszkvában ritkán láttak matrózt, a városnak akkor még nem volt a tengerrel összeköttetése.

— Hüha, talán kronstadtiek! — Oriási izgalom fogta el a munkásokat. — Petrográdról jöttök, testvérek? Csak nem éppen Petrográdról?!

— Menekültek — sóhajtott az egyik magyar. — Lám, ott is már mindennek vége van.

— Igen, Petrográdról! — válaszolta a magyarokhoz legközelebb álló szónok.

Egy hang sem hallatszott most a gyárudvaron, csak nehéz lélegzetek reszelték a jeges levegőt.

— Petrográdon győzött a proletárforradalom! — jelentette be ünnepélyesen a matróz. — A Téli Palotában letartóztattuk az Ideiglenes Kormány tagjait.

Előbb csak megkönnyebbült sóhajtsók hallatszottak, aztán ujongva kiáltozott, tapsolt, inetegetett, hurrazott az udvar.

— Most a munkások és parasztok veszik kezükbe a hatalmat — kiáltotta a tömegnek a szónok. — Tehát ki az utára, munkásvestvérek! Döntsük meg az egész országot a burzsoáziát, állítsuk fel a szovjetek hatalmát, a munkás-, paraszt-, katonatanácsokét!

A te...
dulák...
a töme...
— F...
vert! l...
nyóan...
— C...
Nem...
nincs...
— vá...
— De...
bolsev...
A té...
di újs...
lott, l...
vasó l...
teher...
legköz...
marad...
Itt a...
ták a...
nyekr...
A p...
— l...
ban?...
A t...
— l...
magy...
Am...
zó m...
vállár...
— l...
ger? ...
szóno...
embe...
népe...
özönl...
hogy...
nagy...
Kis...
—
megv...

Moszkvai miniatűrök

Tegnap: ágyúk a Kreml falán
s éneklőhangú koldusok...
A metróban egy szőke lány
ma Voznyeszenskijt olvasott.

✱

Mint ablakokra jégvirág,
felhő az égre fagy.
Cinkét hímál az ág.
Kedves, de messze vagy.

✱

A Sírál ez a végtelen
és lassú sor az őrség.
Arcán merengő értelem
s monumentális
egyszerűség.

✱

Végére álmaim megkötöttem,
szívemet szerelem őriz.
Magányosan szürkélnek már fölöttem
Moszkva hatalmas háztetői.

✱

Komor talán, vagy csak hatalmas?
Hozzá beszélt: Költő ne hallgass!
Szívbe úgy néz mint tükörbe,
ember, jövőket kutató:
ki tudná ily fájva s meggyötörve
kimondani, hogy CSUDAJÓ?

✱

A híd előtt párak rohannak,
s utólik a felhő.
A városból csak füstfalak maradnak,
s mögöttük végtelen nyírfaedrők.

Veress Miklós

Új vendég

Új vendég, megérkezem
évtizedes látogatóba, —
jeges erdőket gyújtogatok,
fagyott lelkeket életre izgatok,
dolgocsmo egész eszemmel,
ifjúságtól vagyok lobogós,
zöld fűtől villámok ruhás,
lábamon van rézcizma,
sarkantyús, dobantok is,
az országba beállítok,
ujjam erős vasgyűszűtől,
kézfogásom roppantós,
ami volt: megítéltem,
ami lesz: azért élek,
a sorsomra szomorú, könnyes
szemmel nem nézek,

a régi bölcsőbe azóta
otthon új asszony babázik,
a fákön fölrobbantak
a tavalyi lombok a magasba,
s nincs már jogom arra,
hogy lealudjam
a napot az égről,
a tyűkből
kiténferregem a tojást,
zsványok szárnyas lovától,
boszorkány-varázslattól nem félek
agyonütöttem az Istent is,
engem már nem bánt,
tekintetem fel tudom
dobni az égbe,
mint a parittyát,
elem retteg emlék világol,
de a világ végéig elér
erős szívdobbanásom.

Serfőző Simon

Epizód

A beteg érzi, láz sűt.
Vér a kötésen átit,
akárha rózsá volna
disznek a fájdalomra.

Gyöngyét vak felhő szórja
függönynek ablakomra. —
Vágyom fűdni hóban
S didergék lázkohóban.

Műhomályt, cifraságot
álszép nem csinálók.
Ki nem áld és nem átkoz
ügyetlen öncsaláshoz.

Selymeknek, divatoknak
Kell báb, de ez nem vonz csak
bábokat — értelemre
nem vág nyomot a lepke. —

Nincsen jogom a csendre
a halál elperelte.
Zörgések közt, de ágyon
fekszem, ha dönt az álom.

Testemhez hű a forma,
méltóvá tesz naponta
magamhoz s újabb évek
küzdelmére az élet,

mert nem örök a két öl
gödör sem azért öröl
a gond, hogy itt e röpke
önmagát megőrizze.

Félt közösség szóljon
rám, ha önzön szabódom
S hullna testem kopása
Külön kis csillogásba. —

Műhelyem hatszál csonton
örzöm a siring hordom
gyarapodva, ha osztva
magam tömör sorokba.

Ember egyetlen társam,
ami szép e világban
a testünk töredelme,
Úgy add kezéd kezembe,

ha nem közömbös, érint
minden mi itt történik. —
Ha sorsukat kibírtam
nyughassanak a sírban

a zsíros hajú szolgálak, —
akik itt karistolják
faekével a földet, —
kiket kerékbetörtek...

Poruknak kis darabja
rög a szívem a hangja
csillagok ostromában
ne legyen már hazítlan,

időn a munka kosztján
ne legyen lenge foszlány,
szédelő füst e tájon
árvára ne találjon.

Danyi Gyula

TÍZ ÉV A PÓDIUMON

A debreceni József Attila
irodalmi színpad a minap ju-
bilált. Tíz éve annak, hogy
először megjelentek a dobo-
gón, s azóta lankadatlan szor-

galommal, nagy lelkesedéssel,
minden évben nagyobb tapasztalattal és jó felkészültséggel
állnak az irodalom ügyének
szolgálatában.

„Sokak szíve szerint való”

Azzal kezdődött, hogy egy
fiatal tanár megismerkedett
Szabó Lőrinc költészetével.
Úgy érezte, szellemi óriással
találkozott, s el kell valahogy
mondja e találkozás élményét.
Megírja? Előadást tartson? Az
utóbbi mellett döntött. Előadá-
sát szavaltokkal illusztrálta.
Váratlanul nagy sikert aratott
az irodalmi est. Már az est fo-
lyamán sokakban megfogal-
mazódott, hogy Debrecennek
máskor is szüksége lenne ha-
sonló irodalmi rendezvényekre,
mert „a verskultúra sokak szí-
ve szerint való”.

Ha valakiben lelkesedés bu-
zog, és tetterő szunnyad, s biz-
tatást kap, hogy éljen adottsá-
gaival, akkor hamarosan lát-
szania kell az eredménynek is.
A Szabó Lőrinc emlékest
szervezői irodalmi körre szer-
veződtek. Feladatuk tűzték ki a
világ- és a magyar irodalom
legjobbainak népszerűsítését.

Valami újat

1960-ban új korszak kezdő-
dött az együttes életében. Túl-
léptek a hagyományos pódium-
formán, és egyre inkább az
ügynevezett komplex forma
irányába haladtak. Ez sokkal
inkább alkalmasnak bizo-
nyult arra, hogy a színpad sa-
ját kora társadalmi, erkölcsi
és politikai problémáiról vall-
jon. Hangban, témában, for-
mában egyaránt valami más,
valami újat nyújtottak közön-
ségüknek, amelynek tagjai
sorába több felnőtt is tartozik.

Az első műsorok tehát még
izlések, felkészült kísérletek
hoztak, de nagyrészt olyasmit,
amit ismert majd minden ér-
deklődő, még a diákok is, leg-
feljebb nem ilyen terjedele-
mben vagy felfogásban. Volt
összehasonlítási alap is. Az

igazi változás az volt, amikor
nem csupán az író, a szerző,
hanem valósággal az irodalmi
színpad tagjainak mondani-
valóját is jelentette egy-egy
műsor. Ezekből az összeállítá-
sokból sugárzott a spontán fel-
fedezés, a személyes érdekelt-

Ezek a fiatalok — munká-
sok, diákok —, akik ilyen tel-
jesítményre képesek, valóban
művészi fokra jutottak el,
nemcsak a versmondás terén,
mert ez nem fedné pontosan
tevékenységük egészét. Több-
ről van itt szó. Kísérletezgetés,
útkeresés, töprengés közben
ráléptek arra az útra, amely
egy új műfaj eredményezett.
Ez az irodalmi színpad műfa-
ja, mely országsszerte fejlődik,
erősödik, mozgalommá széle-
sedik. A József Attila irodal-
mi színpad vezetői és tagjai
éber figyelemmel követték
mások eredményeit, a kölcsön-
hatás termékenyítő légköré-
ben alakították maguk is a
műfaj törvényeit. Ma már vi-
lágos, hogy az ő kísérletező
kedvük is nagyban hozzájárult
ahhoz, hogy ez a mozgalom
magas szinten áll. Nem kétsé-
ges, a műfaj történetébe mint
úttörők jegyezték be nevüket.

Az irodalmi színpad az
egyik legfrissebb műkedvelő
művészeti forma. Bizonyos,
hogy kialakulásában és szé-
leskörű elterjedésében nagy
szerepet játszott a közönség
igénye. A színpad kiadványá-
ba, az ünnepi alkalomra meg-
jelent „Tíz év a pódiumon”
című füzetbe gondosan össze-
gyűjtötték a róluk megjelent
kritikai visszhangokból a kö-
zönségre vonatkozó részeket.
Ilyeneket olvasok: „Akik va-
sárnap délután hat órakor ér-
keztek a Déri Múzeumba, már

ség, a tolmácsolt művel való
teljes azonosulás. Váci Mihály,
az ismert Kossuth-díjas költő
is ezt vette észre, erről ír az
irodalmi színpadhoz intézett
leveleiben:

„Maradandó és mélyre szí-
várgott emlékem a frissen ki-
hajtott művészi virágzás volt,
az a sok tehetség, mely a ver-
seket megszólaltatta... A ti
fiataljaitoknak olyan élmény
a versmondás, mint ebben a
korban a versírás, tehát az
azonos művészi ihlet fejezi ki
magát egy másik költő által
írt versen át.”

Új műfaj

nem kaptak ülőhelyet.” Vagy:
„A természet zsúfolásig megtöl-
tötte az érdeklődő közönség.”
Aztán: „Ezernél többen ültek
a nézőtérre” stb.

Miért idézik a fiatalok eze-
ket az adatokat? Mert mun-
kájuk értelme ez, hogy benső-
leges kapcsolat alakítottak
ki közönségükkel.

Ott voltam a Juhász Ferenc
esten, a Hungária Kamaraszín-
házban még a télen, és egy ott
szerzett élményem gyakran
felidéződik bennem: idős em-
berek álltak a színházban,
mert már nem kaptak ülőhe-
lyet. A zsúfolt nézőtér és a
vastaps mindenkit meggyőz-
hetett arról, ez már nem a mű-
kedvelő produkciók — udva-
riaskodó — rokonokból és is-
merősökből álló — közönsége,
a színpad felkészültsége már
régén szétfeszítette a családi
hangulatot, ami ebben az eset-
ben nem is árt.

Tízrezen

Hadd említek három szám-
adatot, ami egyúttal dióhéjban
a színpad története is lehet.
Az első évben 1800-an hall-
gatták meg őket, az idén, a tí-
zedik évben több mint tízezen.
Tíz év alatt 76 000 látogatója
volt a József Attila irodalmi
színpadnak, s én ebben látom
egyik bizonyítékát annak, hogy
a társaság nagyon is életké-
pes.

S hogy főleg miért fiatalok
alkotják a közönséget, arra
könnyű válaszolni. Maga a
műfaj születése egyfajta „em-
bert feszítő vallomáskönyv”
eredménye. A vallomás fiata-
los tulajdonság. A műfaj sajtó-
társaságai ezen túl jól megfelle-
nek a kulturált ifjúság igé-
nyeinek. (S most kultúrán
nemcsak a tudást, a műveltség-
anyagot, hanem a fiatalok
szellemi, ha tetszik lelki kul-
túráját értem, amelynek egyik
tulajdonsága éppen az, hogy
odafigyelnek a valóság dolgai-
ra, különösen a művészetre.)

Az előbb a műkedvelő szót
használtam, s erre most azért
térek vissza, mert az utóbbi
időben a szónak van valami
rossz csengése. Kár. A dilet-
tánszkodó műkedvelésnek le-
járt az ideje. Az olyan színvo-
nalú műkedvelés azonban,
mint a József Attila irodalmi
színpad, mindenképpen fig-
yelmet és támogatást érde-
mel. A József Attila irodalmi
színpad ma már fontos szere-
pet tölt be elsősorban Debre-
cen kulturális életében.

Együtt a közönséggel

Ezt a rangot azzal érte el,
hogy tíz év óta együtt van,
összeszokott a társaság. A mű-
vészi teljesítményük is ennek
köszönhető elsősorban. Az
irodalmi színpad műfajában
ma már olyan magas a mér-
ce, hogy az egyszerű próbálko-
zások, az öletszerű kísérletek
— amire már volt példa —
nem hozhatnak eredményt.
Ahhoz, hogy egy színpad nép-
szerűvé váljon, összeszokjon
közönségével, együtt kell lé-
legeznie azokkal, akik a néző-
térre ülnek. Azt akarom tehát
mondani, hogy a színpad mint
együttes, mint kollektíva ki-
való, ahogy kitüntetésük is
mondja.

Az eredményekben nagy
szerepe van még a fenntartó
szervnek, a KPVDSZ-nek is,
amely biztosítja a színpad za-
vartalan működését. És egy
ilyen alkalommal persze nem
feledkezhetünk meg a színpad
rendezőjéről — vezetőjéről,
Debreceni Tiborról, aki ez év
augusztus 20-án kapta meg a
„Kiváló népművelő” címet.
Bakó Endre

NAPLÓ

7. oldal 1966. — november 6.

A teherautóról a matrózok röp-
cédulát és újságkezegetek dobáltak
a tömeg közé.

— Fegyvert nem hoztak? Fegy-
vert! — kérdezték sokan. Szemrehá-
nyóan tekintettek a tengerészekre.
— Csak ami magunknak van.
Nem tudtuk, hogy Moszkvában
nincs fegyver a munkásság kezében
— válaszolta a matróz sajnálkozva.
— De majd szereznek a moszkvai
bolsevikok.

A tömeg szétkapdosta a petrográ-
di újságokat, és kis csoportokra osz-
lott. Minden csoport egy-egy felol-
vasó körül tömörült. A matrózok két
teherautója eltávoztak. Az, amelyik
legközelebb állt a magyarokhoz, ott
maradt, mert elfogytak az újságjai.
Itt a kocsival jött öt matrózt faggat-
ták a munkások a petrográdi esemé-
nyekről, élményekről.

A pesti autószerelő megkérdezte:
— Magyarok voltak-e ott a harc-
ban?

A tengerészek csodálkoztak:
— Miféle magyarok? Miért éppen
magyarok?

Amikor megtudták, hogy a kérde-
ző maga is magyar, barátságosan a
vallára vertek.

— Honnan lehetne azt tudni, ven-
ger? — felelte az, amelyik az előbb
szózkodott. — Volt ott mindenféle
ember. Megmozdult a főváros egész
népe. Mint a tengeri hullám, úgy
özönlötték el a Téli Palotát. Csak-
hogy ne feledjétek el, Oroszország-
nak két fővárosa van...

Kiss Lajos a pestiekhez fordult:
— Halljátok? Minden remény
megvan a győzelemre!

Azok kesernyésen mosolyogtak:
— Nekünk már úgyis mindegy.
Akárhogy lesz is, úgyse látjuk mi
többet az otthonvalókat — dűnnyö-
gte az egyik mosolygó.

A szerelősarnok tetején kuporgók
most felpattantak. Mind egy irányba
mutogattak. Egyikük lekiáltott:
— Junkerek jönnek erre! Négy
teherautó megtömve velük! Most
kanyarodnak be az oldalkapu mel-
lett vezető utcába!

A matrózok szónoka tenyeréből
tölcsért formált a szája elé:
— Ne engedjétek a gyár előtt el-
menni őket! A városban valahol elv-
társaitokat akarják megölni!

Futkosás támadt. Sokan kövekkel,
szerszámaikkal rohantak az oldal-
kapu felé. Mások tartóztatták ezeket
— ne kezdjenek fegyvertelenül a
junkerekkel. A gyári vörösgárdisták
is elállták az útjukat.

— Nem lehet téglákkal menni
puskák ellen! — kiáltotta a vezető-
jük.

— Ti is csak ezt fújjátok?
— Ezt. De azt is, hogy az utcát
kell eltörölni!

Ami már általános helyeslésre ta-
lált.

— Emeljünk barikádöt!
Köveket, vasdarabokat szórtak ki
a kapun az utcára. Az öreg portás a
fülkéjéből saját íróasztalát hurcolta
oda. Mások az utca köveit bontogat-
ták. Már hallatszott a közeledő mo-
torzúgás, de az autótak még nem
lehetett látni, mert a gyár előtt az
utca kanyarodott.

Az út szélén, a kapun túl magas te-
tejű, ócska fabódé állott. Élelmiszér-
árusoké volt valaha, de az alapja
már egészen elkorhadt, megdőlték a
falai, felele fenyegetően hajlott az
utca fölé. Négy tartóoszlopa közül
már csak az egyik hátsó állta az
időt; az tartotta lábán az egész épü-
letet. Kiss Lajosnak az az ötlete tá-
madt, hogy a bódét döntse az utca
kövére, akkor aztán a junkerek
autói semmiképpen sem mehetnek
tovább.

A kapu mellett, a fal tövében hosz-
szú, súlyos vasgerenda feküdt. Oda-
ugrott, megragadta.
— A bódé — hördült —, segítse-
tek! — Izzalmában magyarul kiál-
tott. Teljes erejéből emelte a súlyos
vas elejét. Szeme sarkából látta, em-
berek sietnek oda, könnybe is lett
a terhe, meg tudott indulni vele,
már a bódé sarkához ért...

A nehéz vasat először hátra-, majd
teljes erőből előrelelendítették. A tar-
tóoszlop ropogott, az egész építmény
belerendült.

— Na, még egyszer! — kiáltotta a
pesti autószerelő kifulladásra.

Ekkor bukkant ki az utca kanya-
rulatából a junkerek első kocsija. A
nyüzsgő népet megpillantva, lelassít-
tá. A hadapródok a kocsit tetejéről
lövöldözni keztek.

A kapu előtt az utca egy pillanat
alatt kiürült, csak a bódénál állók
nem tágtítottak; süketek, vakok vol-
tak az erőlködéstől.

— Rajtaaa! — bódült el Kiss La-
jos. Alig tudta emelni már a geren-
dát, de az mégis lendült, s az utolsó

pillanatban ő is, a többiek is min-
den erejükkel beledáták.

A portásfülke tetejéről öt fegyver
sortúze csattant élesen. A matrózok
löttek a junkerekre, hogy fedezzék
a bódéval küszködőket. A puskatűz
zajában nem lehetett hallani az osz-
lop hatalmas recsenését, de az ütés
után méltóságos lassúsággal meg-
indult a bódé, felele hirtelen előre-
bóklott, és most már gyorsan ránto-
ta magával a falakat...

A junkerek autója csikorogva fé-
kezett. A hadapródok leugráltak ró-
la, és magára hagyva a kocsi, futot-
tak visszafelé. Egy szemvillanás
alatt mindannyian eltűntek. A sze-
relőműhely tetején állók lekiáltot-
tak, hogy a másik három autó is
visszafordul.

Harsogva nevettek, ujjongtak a
repülőgépgyáriak. Az a matróz, aki
szózkodott, Kiss Lajoshoz sietett,
megélelte.

— No, venger, ezt jól csináltátok!
Hiába, látszik, hogy ti keményen
összetartotok.

— Mármit mi?

Kiss Lajos csak most törölte ki
szeméből a haját meg a verítékét.
Csodálkozva bámolt társaira; most
látta csak, hogy a földre eresztett
vasgerenda körül a pestiek állnak
— egytől egyik mind a huszonket-
ten...

Nem volt már fájdalmas az áb-
rázatuk. Elszánt volt, s a szemük is
ugyanúgy csillogott, mint a többieké.

*Részlet a szerző Hotel Drezda című
könyvéből.

SPORT

Hajrá a labdarúgó NB III-ban

A labdarúgó NB III-ban is a hajrához érkeztek az ez évi küzdelmek. A debreceni csapatok közül csupán az újonc D. Elektromos szerepelt várakozáson felül, a másik három együttes nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket. Jelenleg a DEAC-ot a kiesés veszélye fenyegeti.

A debreceni NB III-as csapatok közül a mai napon három Debrecenben játszva bajnoki mérkőzését, egy pedig

idegenben küzd a bajnoki pontokért. Debrecenben mindhárom mérkőzést fél 2 órai kezdettel bonyolítják le.

Az egyetemi sportpályán rendezik a DEAC-Egercséhi Bányász, a nagyerdei stadionban a D. Honvéd-Kazinycsapatok MTK, a DVSC sporttelepén pedig a D. Kinizsi-Rudabányai Bányász mérkőzését. A D. Elektromos Edelőnyben játszik a mai fordulóban.

Csapatösszeállítás a mérkőzés előtt

ELUTAZOTT BUDAPESTRE A DVSC

A DVSC NB I. B-s labdarúgó-csapat szombaton reggel elutazott Budapestre, ahol ma délután fél 2 órai kezdettel a Kőbányai úti pályán a Ganz-MÁVAG ellen játszva bajnoki mérkőzését. A csapattal 13 játékos utazott: Németh, Méné, Magyar, Megyeri, Gellér, Sóvágó, Zádori, Somodi, Cseke, Tóth III., Tóth I., Ráczsi és Sajtos.

A két csapat jelenleg a következőképpen áll a bajnoki táblázaton:

4. DVSC	27 11 8 8 42:35 30
6. Ganz-MÁVAG	27 11 7 9 38:31 29

Amint a táblázat mutatja, egyenlő erőt képvisel most a két csapat. A Ganz-MÁVAG

mellett szól a hazai pálya előnye. A DVSC az utóbbi hetekben — sérülések miatt — tartalmatosan szerepelt. Azt remélik, hogy a mai mérkőzésen

már teljes gárdával léphet pályára a debreceni csapat. A Ganz-MÁVAG-DVSC mérkőzést Petri bíráskodása mellett bonyolítják le.

Győzelmet érdemelt volna az MGM

MGM Vasas—Jászberényi Lehel 2:2 (1:0)

Szombaton délután az MGM-pályán játszották le az MGM Vasas—Jászberényi Lehel NB II-es labdarúgó bajnoki mérkőzést. A találkózt 500 néző tekintette meg.

A mérkőzésen az MGM Vasas többet támadott, helyzete is több akadt, mint ellenfelének. Győzelmet érdemelt volna az MGM Vasas, azonban mégis pontosztokozás történt ezen a mérkőzésen.

A két csapat az alábbi összeállításban játszott.

MGM Vasas: Gilányi — Balogh, Korödi, Göcs — Juhász, Kovács III. — Sidó, Papp, Hetey, Mór, Szabó. — **Jászberényi Lehel:** Szekeres — Dombal, Páncsics, Helle — Sándor, Nagy — Sánta, Kelemen, Bánhid, Szántai, Fülöp.

Már a mérkőzés elején támadólag lépett fel az MGM Vasas. A 4. percben Göcs—Hetey—Szabó volt a labda útja. Szabó jó beadását Papp hat méterről a kapu mellé helyezte. Később változtos volt a játék, mindkét csapat vezetett támadásokat, azonban inkább a 16-osok közt folyt a küzdelem. A 9. percben Sánta elfutott és 14 méterről mellé löött. A 10. percben a debreceni csapat megszerezte a vezetést.

Egy debreceni átadást Páncsics kézzel akasztott meg, 8. percben a kaputól 13 méterre letett labdát Mór a rosszul felálló sorkal mellett a jobb alsó sarokba lötte 1:0.

A 14. percben Juhász labdáját Sidó beadta, s Szabó a kapu fölé lötte a labdát. Inkább az MGM támadt! A 24. percben Hetey 16 méterről küldött lövést Szekeres bravúrosan védte. Ezután csökkent a játékos irama, a debreceni csapat egy félénnyel egyben teltek a percek — esemény nélkül. A 41. percben gyors jászberényi adogatás végén Kelemen nyolc méterről kapura löött, Gilányi szögletre mentett.

Fordulás után ismét a debreceni csapat kezdeményezett. A 48. percben Juhász jó keresztlabdával Szabó hat méterről a kapuba lövette. Nagy helyzet volt. Szabó a következő percben javított:

a balszélső a 16-os oldalvonalról ívelt lövést küldött kapura, s a labda a bal kapu belső sarkába a hálóba perült 2:0.

A gól után a jászberényiek negyórásig következtek, a felljavult vendégszám ezen idő alatt ki is egyenlített. Az 53. percben

Szántai a balszélén elfutott, visszagurított Fülöpnek, aki a bal sarokba lötte a labdát 2:1.

A 62. percben következett a második jászberényi gól:

Kelemen átküzdött az MGM-védemén és átadást ismét Fülöp kapta, s a balszélső a kapu bal oldalába lött 2:2.

Szorongan a Jászberényiek ezekben a percekben, a debreceniek körülmenyeskednek. A 70. perctől ismét a debreceni csapat irányított. A 73. percben Hetey leshelyzetből lött a hálóba, két perc múlva Szabó gólját nem adta meg a játékvéd — les címen. A 77. percben Mór jó szabadrúgását Szekeres bravúrosan hártotta. Az utolsó tíz percben szorongatott az MGM Vasas, azonban a vendégek lelkesen vé-

Sportvezetőket tüntettek ki

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 49. évfordulója alkalmából kimagasló társadalmi munkájukért több Hajdú-Bihar megyei sportvezetőt kitüntetésben részesítettek.

A Magyar Testnevelési és Sportszövetségnek a Testnevelés és Sport Kiváló Dolgozója kitüntetését kapták: ARADI JÁNOS, a debreceni atlétikai szövetség elnökhelyettese, BAGDI GÁBOR, hajdúszoboszlói építőbrigád-vezető, DR. BAGOSSY SÁNDOR, a Berettyóújfalui MEDOSZ elnöke, BODNÁR JÓZSEF, a Monostortpályai TSE elnöke, DR. CSABAI JÓZSEF, a DVSC elnökségének tagja, CZIBERE ENDRE, az MTS debreceni tanácsának elnökhelyettese,

FÜLEP KORNÉL, a Hajdú-Bihari Napló sportrovatának vezetője, GÁSPÁR MIHÁLY, a Vámospercsi MEDOSZ elnöke, REGÉNYI KÁROLY, az MTS püspökkladányi járási tanácsának gazdaságvezetője és RENTKA LÁSZLÓ, a debreceni úszószövetség elnöke.

A Magyar Testnevelési és Sportszövetségnek a Testnevelés és Sport Erdemes Dolgozója kitüntetését kapták: AKKURÁTNÍ SÁNDOR, a megyei teke-szövetség titkára, BACSI GÁBOR, a debreceni röplabda szövetség elnöke, BORSÁNYI JÓZSEF, az MTS debreceni tanácsának tagja, CZEGLÉDI LAJOS, a Hajdúszoboszlói Városgazdálkodási Vállalat igazgatója, CZELDER JÓZSEF, a Hajdúsági Iparművek Vasas elnöke, FOGARASSY JÓZSEF, a debreceni általános iskolai sporttanács elnökségének tagja, HONTI GYÖRGY, a megyei labdarúgó játékvezetői bizottság titkára, JAKAB JÓZSEF, a Bihartordai TSE elnöke, JANOVICS EMIL, a Hajdúszoboszlói Városgazdálkodási Vállalat főmérnöke, KORCSMÁROS SÁNDOR, a Nádudvari TSE elnökségének tagja, KULCSÁR JÁNOS, a megyei tornaszövetség elnökhelyettese, LIPTÁK LÁSZLÓ, az MTS biharkeresztesi járási tanácsa elnökségének tagja, DR. NAGY MIKLÓS, a D. Honvéd elnöke,

SPORTHÍREK

A debreceni járási kézilabda-szövetség a mai napon Tégláson ünnepi tornát rendez a D. Spartacus, a Hajdúsámsoni Honvéd, a D. Műanyaggyár és a Hajdúsági Iparművek Vasas csapatainak részvételével.

A megyei labdarúgó-játékvételek bizottsága — az ünnepek folytán — továbbképző összejevetélt november 8-án, kedden este 6 órakor tartja. A továbbképzésre a megyei tanács III. emeleti nagytermében kerül sor.

A megyei ifjúsági labdarúgó-bajnokságban a DVSC vezet 60 ponttal, második a D. Kinizsi 57, harmadik a D. Építők 55 ponttal. A DVSC-nek kettő, az Építőknek és a Kinizsinek három mérkőzése van még hátra.

A püspökkladányi járási atlétikai szövetség utóbbi fiúk és lányok részvételével atlétikai versenyt rendezett, melyen hét iskola tanuló indultak. A verseny tájékoztató volt abból a célból, hogy az elkövetkező őrőolimpian kik vegyenek majd részt.

A TELEVÍZIÓ MŰSORA

1964. NOVEMBER 6-AN, VASÁRNAP, BUDAPEST

9.05 Iskola-tv. Fizika. (Középlak. II. oszt.) A testek tehetetlensége. 9.20 Angol nyelv. (Középlak. III-IV. oszt.) Walter és Connie a múzeumban. 9.35 A művészet legyen mindenkié. Hagyományok. (Ism.) 9.55 Kisfilm. 10.10 Ünnepi hangverseny. Moszkva—Budapest. Moszkvai és budapesti fiatalok műsorából, felvételről. 10.55 Tánadás a király ellen. Sakkturnírolyam gyerekeknek. 11.15 Foxi Maxi kalandjai. Magyarul beszélő amerikai rajzfilmsorozat. (Ism.) 13.08 A Magyar Hirdető műsora. 13.20 Dr. Gusztáv. Magyar rajzfilm. (Ism.) 13.25 Tatabányai Bányász—Budapesti Honvéd bajnoki labdarúgó-mérkőzés közvetítése Tatabányáról. A szünetben: „Képzőművészet”. Rodolfo búvárszokolója. II. (Ism.) 15.20 Viperák. Kisfilm. (Ism.) 15.45 Országos zenei verseny. Pécsi Sebestyén műsora. 16.00 Vízivárosi nyár. Tv-film. I. rész. (Ism.) 17.00 Az ember fel-fedezése. Dr. Benedek István előadása. 17.35 Költészet, történelem... elsősémben. Lányi Sarolta versselől és műfordításából. 17.55 Tülevél nélkül. Kisfilm a barátság olajvezetékéről. 18.20 Párizsi kiállítás — a szépművészeti múzeumban. Kisfilm. 18.40 Nótaszó. 19.15 Esti mese. 19.30 Tv-híradó. 19.50 A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 49. évfordulója. 20.10 Az ünnep. Dokumentumfilm. 20.40 Búcsú a kikötőben. Tv-játék. 21.45 Sporthirek. 21.55 Grace Bumbry énekel. 22.25 Tv-híradó — 2. kiadás. 22.45 Jó éjszaka! felmotték! Gusztáv és a főnök. Magyar rajzfilm.

POZSONY

8.30 Titkos hadsereg. 10.10 A Slavia Praha VS-Sparta Praha. 12.45 Tv-híradó. 15.00 Inter-sport. 15.15 Volt egyszer egy király. (Cseh mese) 17.05 Pillantás a nagyvilágba. 17.45 Ifjúsági adás. 19.00 Tv-híradó. 19.20 Telesport. 19.50 Canaris veres csillaga. (Tv-játék. II. rész.) 21.15 Gounod és Puccini operáiból. 21.25 Kulturális híradó.

BUKAREST

7.30 Háziasszonyok műsora. 8.15 Gyermekműsor. 9.30 Faluműsor. Délután egy sportesemény közvetítése. 17.00 Vasárnapi magazin. 18.00 Tv-híradó. 18.10 Népi muzsika. 19.00 Egy utazó halála. Szórák-koztató zenés műsor. A szünetben: Rajzfilmek. 21.00 Játékfilm. 21.30 Tv-híradó. 21.45 Telesport.

1964. NOVEMBER 7-EN, HÉTFŐN, BUDAPEST

7.40 Közvetítés Moszkvából, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 49. évfordulója alkalmából rendezett díszmunkák. 9.00 Barátaink táncából. Filmösszeállítás. 9.40 Filmújság gyerekeknek. I. Anton tükörje. (Csehország kis-játékfilm.) 2. Leszkaq András: Csoszogós örömszék. (Tv-bábfilm.) 3. A vakáció első napja. (Lenyél-játékfilm.) 4. A zsembe pillangó. (A magyar tv. kisfilmje. Ism.) 5. Patakocsk. (Sovjetrajzfilm.) 11.15 Paletta. 16.18 Vízivárosi nyár. Tv-film. II-III. rész. (Ism.) 18.15 Haladás. A népi demokratikus országok tudományos magazinja. 18.45 Munkásoknak. Közreműködők: a Magyar Néphadsereg művészegyüttesének ének-és zenekara. 19.00 Történelmi, színtelenül... Dokumentumfilm dr. Sik Endréről. 19.30 Tv-híradó. 19.50 Esti mese. 20.00 Közéleti apróság. Zenés vígjáték. 21.20 „Mind ünnepelni mentetek...” Művészet. 22.00 Tv-híradó — 2. kiadás.

POZSONY

7.55 A katonai díszszemle közvetítése Moszkvából. 17.15 Családi posta. 17.45 Arcképcsarnok: Ludovít Faulla nemzeti művész. (Kisfilm.) 18.15 Két század építkezése. 19.00 Tv-híradó. 19.40 Filmripport a Szovjetunióból. 20.05 Szólet dalok. 20.15 Canaris veres csillaga. III. rész.

BUKAREST

Adáásszünet.

1964. NOVEMBER 8-AN, KEDDEN, BUDAPEST

8.05 Iskola-tv. Számításmértan. (Ált. isk. V. oszt.) Kerekített értékek összeadása. Kivonása. 9.00 Olvasás. (Ált. isk. II. oszt.) A kis bicce-böce. 13.35 Számításmértan. (Ism.) 14.30 Olvasás. (Ism.)

POZSONY

11.00 Hanzelka és Zikmund dokumentumfilmje a Szovjetunióról. 17.45 Ifjúsági adás. 19.00 Tv-híradó. 19.40 Városok: Gálgóc. 20.05 I. Universtiade. Versenyműsor a fősoklákrol. 21.10 Tánzene.

BUKAREST

17.00 Legkisebbjeink műsora. 17.50 Hirdetések. 18.00 Tv-híradó. 18.23 Lírál percek. 18.45 Hétel Diverz-sene. 19.00 Gazdasági tv-kronika. 19.30 Színházi közvetítés. 22.30 Tv-híradó.

Ünnepi sportműsor

VASÁRNAP KEZILABDA

MGM-pálya, 10 óra: MGM Vasas—Ozdi Kohász. Ferri mérkőzés a Magyar Népköztársasági Kupáért. — Építők pálya, 11 óra: D. Építők—Borsodi Bányász (Ferri, Szecsógy, Szilágyi J.). — Kinizsi pálya, 11 óra: D. Kinizsi—Borsodi Bányász (női, Bánkúti). Össztályozó mérkőzések az NB II-be jutásért.

LABDARÚGÁS

Nagyerdei stadion, 13.30 óra: D. Honvéd—Kazinycsapatok MTK (Tl-vadar, Elekcs, Fagyvas). — Egyetemi sporttelep, 13.30 óra: DEAC—Egercséhi Bányász (Sir, Húvosvolgyi, Vincze L.). — DVSC-pálya, 13.30 óra: D. Kinizsi—Rudabányai Bányász (Ell, dr. Kövy, Páfi) NB III-as bajnoki mérkőzések. — Előre pálya, 13.30 óra: D. Előre—Derecskei MEDOSZ (Nagy J., Nagy I., Varga L.). — Kinizsi pálya, 13.30 óra: D. Postás—DASE (Horváth K., Guttreund, Sorszegi). Megyei bajnoki mérkőzések. — DVSC-pálya, 9.30 óra: DVSC—MGM Vasas (Vincze S., Horváth K.). — Előre pálya, 12.10 óra: D. Előre—Derecskei MEDOSZ (Nagy I., Varga L.). — Kinizsi pálya, 10 óra: D. Postás—D. Kinizsi (Guttreund, Sorszegi). Ifjúsági bajnoki mérkőzések.

VIDEKEN. Hajdúnánás, 8 óra: Hajdúnánási Petőfi—D. Postás (Trungel). — Berettyóújfalui, 8 óra: Berettyóújfalui—Tiszacsépe (Gocsik). Megyei csapatbajnoki mérkőzések.

TORNA

Csokonai gimnázium tornaterme, 9 óra: 6—10 éves fiúk és lányok egyéni és csapatbajnoksága, a debreceni szövetség rendezésében.

NOVEMBER 7-EN, HÉTFŐN

KÉZILABDA

Közúti pálya, 8.30 órától 14 óráig: November 7. tiszteletére női ifjúsági villámturna, a D. Közúti Építők, a DVSC, az MGM Vasas, a D. Spartacus, Hajdúszoboszlói és Balmazújvárosi csapatának részvételével.

Derecske, 10 órától: A Bihari-kupa mérkőzése (Farkas).

LABDARÚGÁS

Nagyerdei stadion, 13.30 óra: DEAC—D. Elektromos (Honti, dr. Gyöngyössy, Sándor J.). A debreceni városi szövetség által kiírt November 7. Kupa döntője.

RÖPLABDA

DVSC sportcsarnoka, 10 óra: DEAC—Farkaslyuki Bányász. Ferri NB I-es bajnoki mérkőzés, a 9—11. helyért. — II óra: Debrecen utánpótlás válogatottja—Sovjet katonai válogatott. Ünnepi barátságos mérkőzés.

VIVÁS

Kossuth gimnázium tornaterme, 9 óra: November 7. tiszteletére férfi nyílt tornaverseny, a városi szövetség rendezésében.

Jól rajtolt a magyar sakkcsapat az olimpia döntőjében

Havannában pénteken este lebonyolították a döntő első fordulóját. A magyar csapat jól rajtolt, Norvégia ellen 2:0 arányban vezet, két játszma függőben maradt. (MTI)

Figyelem! Uj tevékenységgel bővítettük szolgáltatásainkat, bevezettünk a

MÉRETES FÉRFIRUHA KÉSZÍTÉSÉT

Széchenyi utca 1. szám alatti ruhaszalonunkban.

Minőségi Szabó Kft.

A Hajdú-Bihar megyei Gabonafeldolgozó és -feldolgozó Vállalat alábbi telepein kukorica morzsolásból származó

csutka kapható olcsó áron

Debrecen, Nagyléta, Bihar-keresztes, Hajdúszoboszló, Püspökladány, Hajdúnánás, Kaba, Téglás, Nagyrábé, Balmazújváros, Hajdúböszörmény, Berettyóújfalú. MH 279

1967. évi termésű

kenyérgabonára, napraforgóra és sörárpára

előnyös feltételekkel már most köthető

terményértékesítési szerződés.

Részletes felvilágosítást nyújtanak a Gabonafeldolgozó és -feldolgozó Vállalat rendelkezései.

KONYHÁBA, ELŐSZOBÁBA, FÜRDŐSZOBÁBA PADLÓBORÍTÓ! RAGASZTHATÓ, LEMOSZTHATÓ! ARA: 125,— Ft/m².

Keresse fel

Vörös Hadsereg útja 22.

alatti szalonunkat. Elegáns női és férfi ruhákat (saját és hozott anyagból is).

Import anyag nagy választékban

divattanácsadás. Nyitva: este 7-ig.

Minőségi Szabó Ktsz.

MH 45

APRÓHIRDETÉSEK

Alberlet férfi szobabútor kiadó, Simonyi u. 16. Filigrán termetre női fehér panofix bunda eladó. Telefon: 26-29.

407-es Moszkvics személygépkocsi jó állapotban eladó. Érdeklődni szombaton délután és vasárnap, Dr. Bacsa, Béke u. 1., I. em.

1000-es Wartburg de Luxe személygépkocsi kiadó állapotban eladó. Tanácskörtársaság útja 57., II. 2.

Warszawa személygépkocsi jó állapotban eladó. Hajdúszoboszló, Gyógyepedagógiai Intézet.

Nyolchónapos gyermek mellé gondozó felvétel. Érdeklődni: 6-án, 7-én, Doboz lakótelep, Mata János u. 23., II. em. 9. ajtó.

Menyasszonyi ruha új, nyloncipkéből és bunda köcsönzés. Kétfalmon u. 5.

Az ebési Vörös Csillag Műz eladára felajánl 10 db időmérésre alkalmas vadászgöngyöt. Érdeklődni a tes központi irodájában Ebess, Rákóczi u.

Eladó 6 db 70 kg-os sertés. Bözörményi út 164. Központi fűtéshez Marabu kazán eladó, Ember Pál u. 20.

Warszawa személygépkocsi eladó 30 000 Ft-ért. Biharugra, Halas u. 1.

Asztal, székek, íróasztal eladók. Gyöngyösi u. 26. sz. 2.

Volkswagen személygépkocsi jó állapotban eladó. Csapó u. 78.

Nyolcvanöt éves édesapámhoz keresek leinfor-málható eljárást kézszo-bás, központi fűtéses deb-recei belvárosi társber-letbe. „Irgényes 55746” jel-figére Feiszabadusi téri hirdetőbe, Budapest.

Dolgozó nő gyermekkel üres vagy bútorozott szo-bát keres. Eötvös u. 4.

Pobeda személygépkocsi eladó, megtekinthető 6-7-én egész nap, Gércsy u. 7-9., Kovács.

4 db háromhónapos ma-lac eladó. István út 12.

Eladó Rákóczi utca 49. számú ház.

Eladó kisméretű ese-resnye kombináltsekre-ny, asztal, két fotel, sö-lét színi rekamlé. Ér-deklődni vasárnap, hétfőn egész nap, Hatvan u. 61., I. 5.

Eladó Józán, műút mentén, Vas utca 7. szám alatti ház azonnali be-költözéssel. Érdeklődni Józán, Vas u. 1.

Tűtüés céljára szobák kiadók szövetkezetnek, magánosnak, Juhász, Sio-fok, Széchenyi u. 6. A.

Balaton u. 75. sz. alatti egy hold 300 négyzetölees föld vizkáros, lakatlan házzal eladó. Érdeklődni: Doboz u. 6.

Gyermekgondozást la-káson vállalk. Gábor-jani Szabó u. 7., 2. ajtó.

Rövid zongora eladó. Marx Károly u. 53. Ér-deklődni vasárnap, hét-fő.

Fáy dűlőben 10 hold szántóföld, bérbe kiadó. Érdeklődni: Debrecen, Nyulas, Bellegelő 1153. Eszediné.

Építők figyelme! A Bárándi Földművelés-zerveket TUZEP-telepén nagy választékban kapha-tok bejárati és belső aj-tók, ablakok, faredő-nyök, verandaablakok, mindenféle méretben Ugyanott betonfalazó blokk is kapható.

Alig használt Jawa Ideal ígérvének eladó. Berettyóújfalú, Kossuth u. 30.

Elcsereitem szuterén nagy szobát melléke-lyiségekkel, nagyobb la-kásra, költségterítéssel. Rákóczi u. 21.

Eladó 600 négyzetöle szőlő házzal. Hajdúsám-son, szőlőskert. Érdeklő-ndi Sileri Józsefnél. S. 8.

Bútorozott szobába tár-sat keresek. Vendég u. 29.

Bútorozott szoba, kony-ha dolgozó házaspárnak kiadó. Malvin u. 2. Sza-badság telep.

Közműtelep eladó, István út 55.

Kétajtós szekrény és tv-szekrény eladó. Ta-nácskörtársaság útja 55., sz. 4.

Wartburg 1000-es sze-mélygépkocsi 24 000 km-rel eladó. Diófa u. 9.

Tomas és Simson mo-ped kismotor eladó, János-utca 2.

Társaság keresünk deb-recei négylakásos meg-kezdett társasházhoz. Ér-deklődni leveiben, Juhász Ferencné Hajdúszobos-zló, Bethlen u. 23.

Beköltözhető kétszobás családi ház, gazdálkodo-nak is alkalmas, nagy te-lekkel olcsón eladó. Ka-rám u. 40. Vétel esetén érdeklődni Landler Jenő u. 28.

Kis családi ház sürgősen eladó, szonali beköltöz-hető, Boldogkerten, Ér-deklődni Eprekerti utca 11. D.

Jawa 175 köbcentis mo-torkerékpár eladó, Meg-tekinthető: Mikepércs, Pe-tőfi u. 89.

Cserépkályhas lakásba két lány, albérletnek fel-vezek. Varga u. 30.

Egészépes fejlett ku-tyákat és macskákat vá-sárol az Élettani Intézet.

Üröklakás eladó. Be-költözhető. Távfűtéses, másfel szoba, hallos. Bé-ke u. 8., I. em. 7.

Dura oldalkocsival Pan-tonia motorkerékpár el-adó, Hatvan u. 50.

Irgényes, fiatal, értelmi-ségi házaspár albérlet-i lakást keres központba. Cim: Marcin Imre, Bő-szőrményi út 1.

Eladó egy jó állapotban levő mély gyermekocsi olcsón. Wesselenyi u. 71.

Diáklányt albérletnek felvezek. Bethlen u. 41.

Bútorozott szoba kiadó konyhaszámítással há-zaspárnak is. Monostor-pályi út 30.

Óriás gyümölcsös hol-landi piros, fekete ribizke és nagy gyümölcsös szent-enderi ereszterek kapha-tók, darabonként 5 fo-rintért. Toronyi kertész-nél. Békéscsaba, Sztraka u. 27.

Futó- és bokorörzsa kapható többféle szín-ben. Kishégyesi út 83.

10-12 mázas kukorica házhoz szállítva, mázsája 180.— Ft, eladó. Érdeklő-ndi vasárnap és hétfő este 6 óra után. Magas, Szabadság útja 95., I. 8.

Akácfa rönköket veszek. Vág u. 7.

Irbabunda 48-as, új eladó. Domb u. 3. Nagy.

Eladó olcsón karikaha-jós varrógép és Panni ro-bogó. Erőss Lajos u. 4.

Rekamé, négy fotel, Fáklya kombináltsekre-ny, szőnyeg eladó. Arpa u. 7. GÜCS-nél. Érdeklő-ndi vasárnap és hétfőn délelőtt.

Ertesítjük mindazokat, akik ismerik és szeretik: KORCSMÁROS ANDORNÉT, hogy f. hó 3-án, életének 66. évében, hosszas szenvedés után elhunyt. Temetése november 9-én 14 órakor lesz a Köztemető díszavatolójából. A gyászoló család Lakás: Szeder u. 16.

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy szeretett édesanyánk, testvérem és rokonunk, ÖZV. SZATMÁRI ISTVÁNNE Szatmári Róza f. hó 4-én, 74. évében elhunyt. Temetése f. hó 9-án, szerdán délután 1 órakor lesz a díszteremből a ref. egyház szertartása szerint. A gyászoló család Lakás: Klapka u. 4.

Hálás szívvel mondunk köszönetet mindazon ismerősöknek és szomszédoknak, akik szeretett férjem, édesapánk, apósom, testvéreim, KOVACS JÓZSEF temetésén részt vettek, sírjára koszorút, virágot helyeztek, és mély fájdalmunkat enyhíteni igyekeztek. A gyászoló család

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy szeretett gyermekünk, unokánk és testvérünk, FARKAS ALBERT november 1-én, egy évi súlyos szenvedés után, 12 éves korában elhunyt. Drága halottunkat f. hó 8-án, kedden 1 órakor fogjuk örök nyugalomra helyezni a ref. egyház szertartása szerint. A gyászoló család Lakás: Debrecen, Szepes 1.

Észton mondunk hálás köszönetet mindazoknak, akik felajánlották a férjem, édesapánk, VIDA KONSTANTIN temetésén megjelentek, sírjára koszorút, virágot helyeztek és részvételükkel mély fájdalmunkban osztoztak. A gyászoló család

Egy házrés és a Lenz telepen 500 négyzetöle gyümölcsös eladó. Érdeklő-ndi Debrecen, Lányai u. 3. Kovács.

Bútorozott szoba albér-letbe kiadó. Kút u. 66.

Eladó romantizált asz-taltűzhely, Cegléd u. 4. alsó csevegő.

Hatvan utca 28. sz.

Ertesítjük megrendelőinket és a környék lakosságát, hogy új

női szabó méretes részleget nyitottunk

Vállalunk saját és hozott anyagból legújabb divatú fazonokban mérsékelt áron.

MINŐSÉGI SZABÓ KTSZ

Házgyári épületek szereléséhez

állandó budapesti munkára

felvesszünk

kőműves, festő-mázoló, fűtés-víz-gázszereelő, üveges, lakatos, villanyszerelő szakmunkásokat, kúbosokat, férfi és női segéd-munkásokat.

Téli munkalehetőség biztosítva.

Jelentkezés személyesen: EM 43. sz. Állami Építőipari Vállalat Budapest, XI.

Dombóvári út 19.

(4-es, 47-es villamossal.)

Erőgépek, gépkocsikhoz főtengelyköszörülés,

csapágyazás, hengerfűrés Szepessy-nél, Miskolc, Széles u. 22.

RÓZSA!

A legszebb nemzetközi új-donságok. Tulipán, jácint, nárcisz, gladiolus, gyümölcs-cserjék, díszcserjék. Kérle díj-mentes. Szállítás postán. Székely dísz-növénykertészet

Budapest III., Vörösvári u. 18.

Figyelem!

1967. január hó első hetében hivatásos gépkocsivezetői és nem hivatásos

úrvezetői

tanfolyam indul. Jelentkezni lehet: KPM Autóközlekedési Tanintézet debreceni iskoláján, Széchenyi u. 47. sz. alatt.

PRÁKTIKUS KÉNYELMES!

Freskó férfiing 54,— Ft-tól, színes zefir férfiing 61,— Ft-tól, freskó fiúingek 19,— Ft-tól 46,— Ft-ig, festett zefir fiúingek 19,— Ft-tól 53,— Ft-ig kaphatók az áruházakban és szaküzletekben.

Vásárolunk VATTARUHÁKAT,

vattakabátokat, saját anyagból készü-gallérral, férfiöltönyöket, bakancsokat, esőkabátokat. Reggel 8—14 óráig. Pásti u. 2. Minőségi Szabó Ktsz. MH 63

Ertesítjük vendégeinket, hogy a debreceni

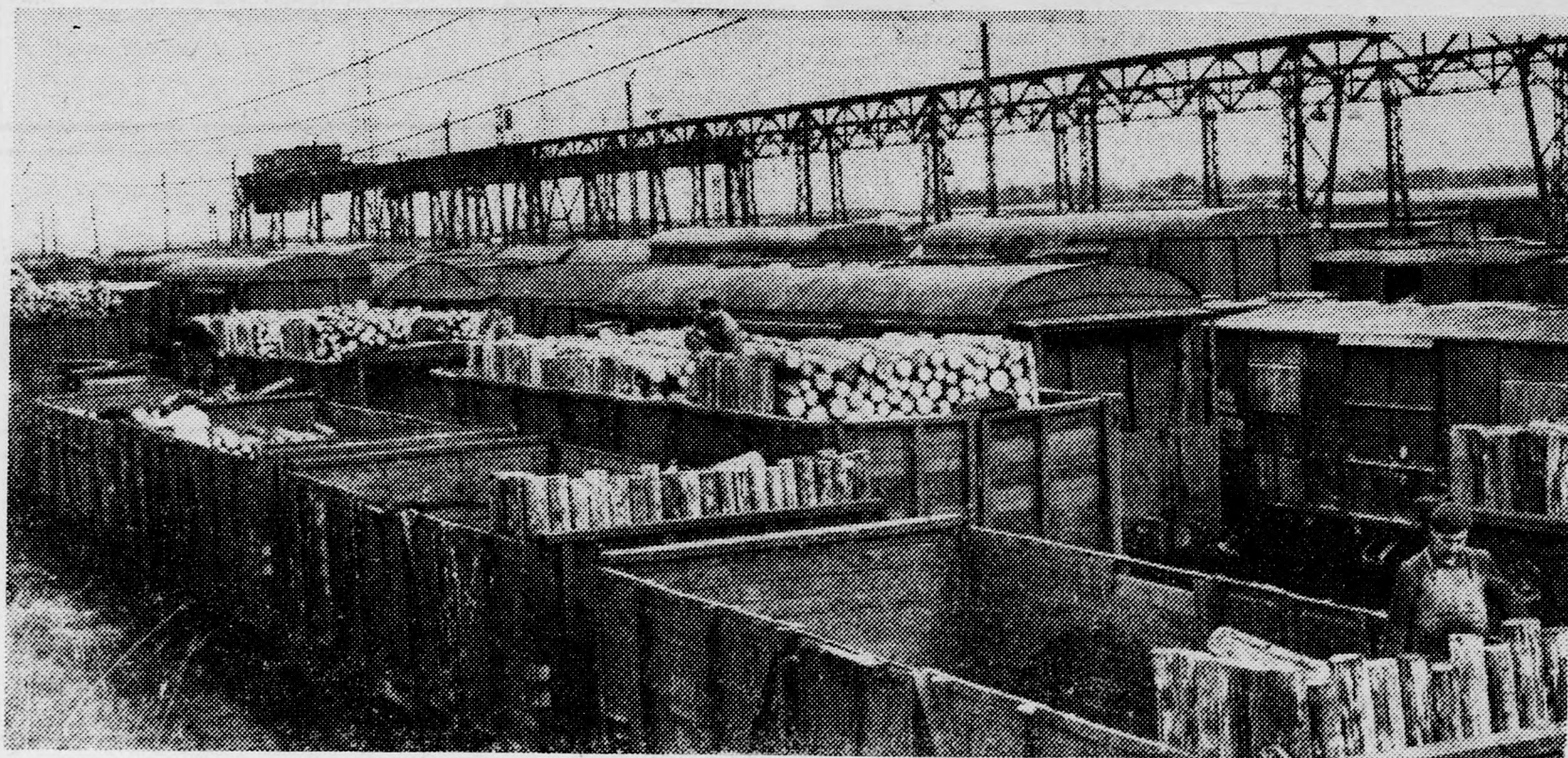
fürdők november 7-én zárva tartanak.

Fürdőigazgatóság. MH 58

MINDENFAJTA TEXTILIA MOSÁSÁRA KIVALÓAN ALKALMAS

Mint egy tengeri kikötő...

Egy rakott szovjet vagon mellé három magyart kell állítani...

(Záhony, november 5.)

Állunk az állomás végén, ott ahol a szovjet szerelvények érkeznek. Nézem a sínpart. Amikor átgördül rajta egy-egy „gondola” (kilencven tonnás szovjet vagon), mélyen lesüllyed a sín...

— Ha hosszabb időszakot veszek alapul — mondta az egyik magyar áruátvevő, Kovács Lajos — akkor csak millió tonnákban tudom kifejezni a hozzánk érkező árumennyiséget.

— Tizenkét óras váltásban dolgozik. Általában mennyi az az áru, amit átvesz?

— Most egy kicsit gyengébb a forgalom. Ilvenkor 180—200 szeles nyomtávú vagon érkezik.

— És máskor?

— Úgy háromszáz körül.

Általában 60—70 tonnával kell ezt megszorozni. És Kovács Lajos csak egy a nagy létszámú átvevőcsoporthoz...

Záhony 24 óra alatt jóval több mint húszezer tonna árut küld az ország gazdasági vérkeringésébe. Ahogy itt mondják az emberek, az ország keleti kapuja több árut fogad, mint egy közepes tengeri kikötő. Ismétlem, mint egy tengeri kikötő.

— Nálunk elég sok szolgálati hely van — mondta még indulásunk előtt Szegedi Nándor, a MÁV Debreceni Igazgatóságának vezetője. — Több mint húszezer emberrel dolgozunk. Az igazgatóság legjelentősebb, legfontosabb szolgálati részlege Záhony. És nem is csak Záhony. Az egész határkörzet.

Pálos István, Záhony csomópont pártbizottságának titkára mutatja a térképen:

— Hozzánk tartozik Komoró, Tuzsér, Fényeslitke, Eperjeske és Mándok is. Egyébként — mutatja a körzet nagyságát — 53 községből járnak hozzánk dolgozni.

Most, az ünnep előtt megnövekedett az árutömeg. S bár jó néhány ezer embert foglalkoztat Záhony, ezúttal segít-

segre volt szüksége. Debrecen és Nyíregyháza rakodási szolgálata sietett segítségére rakodóbrigádokat adott kölcsön. Futódaru, bakdaru, bagger, mechanikus lapát, villásemelő, villamosdaru, több csúszda dolgozik, de a gépek mellett még mindig szükség van erős munkásokra a rakodásnál. Ezek a gépek igen nagy teljesítményűek. A csúszdát csak egy szerelőcsarnok méreteihez tudnám hasonlítani. De hát itt minden vagon és gép nagy méretű. Amikor beáll például egy szovjet vagon megrakva deszkával, fával, három magyar kocsit állítanak mellé az átrakáshoz. Ennyi feltétlenül szükséges.

— Mit szállítunk mi?

— Az a legfontosabb, hogy elegendő üres tehervagont tudjunk biztosítani. Mondom, ez a legfontosabb — ismétli Vígvári Zoltán állomásfőnök-helyettes. — Gondolhatja tehát ebből is, hogy mi elenyészően csekély részét küldjük anyagban annak, amit kapunk. A Szovjetunióba főként vágott baromfit, konzervféléket, almát, textilt, sok-sok női ruhát, szintetikus anyagú kelméket, tehergépkocsikat, dőmpereket, autóbuzsokat, a Ganz-MÁVAG dieseleit, vasúti hálókocsikat szállítunk.

— És mit kapunk?

— Ezt nagyon nehéz lenne felsorolni. Végeredményben mindent kapunk, amire iparunknak, mezőgazdaságunknak szüksége van. A magyar nehézipar például a szovjet ércre épül. De talán egyszerűbb úgy a dolog, ha elmondok egy vonatösszeállítást. Most érkezett éppen 63 szovjet vagon. Ebben érkezett 63 tonna szén, 74 tonna koks, 377 tonna fa, 61 tonna acél, 17 tonna ipari gép, 17 tehergépkocsi, 7 traktor, 14 tonna lenkóc, hat tonna háztartási hűtőgép, 49 tonna rotációs papír. Ezzel a szerelvénnyel érkezett Jugoszlávia számára több vagon tejpor, méz, mák, cukor, olaj, továbbá tíz ló.

A gazdasági kapcsolatok fejlődését jól bizonyítja, hogy a múlt évhez viszonyítva negyven százalékkal növekedett a tranzitforgalom. Hazánk vasútvonalán jut el sok szovjet exportáru Ausztriába, Jugoszláviába, Franciaországba.

Vincze Béla rendelkező forgalmi szolgálattevő valóságos telefonközpontot kezel, hogy valamennyi órnhelyet tudja a kapcsolatot tartani. Egy műszakban több mint ötven vonatot irányít, fogad és indít.

Az elmúlt napokban külön irányvonatot raktak meg Moszkvics 408-asokból, ami részben Jugoszláviába, részben Ausztriába ment tovább. Éppen ottjártunkkor futott be egy nagy szovjet szerelvény tele Moszkvics 408-asokkal és Belorusz traktorokkal. A szerelvény budapesti rendeltetésű volt.

— Nagyszerűen megértjük egymást a magyar vasutasok-

kal — mondta Sztjepan Sztjepanovics Bodak, az egyik szovjet áruátvevő. — Igaz, én a nyelvet is értem, de hát túl ezen, jól tudjuk, hogy egymás segítése a cél.

Ennek külső mutatója az is, hogy Záhonyban Csap állomás legjobbjainak fotóját lehet látni, Csapon pedig Záhony kiváló dolgozóinak fényképét tették díszes keretbe. A Ivovi és a debreceni vasútigazgatóság dolgozói szocialista szerződést is kötöttek a nagyvárnyú határforgalom zökkenőmentes lebonyolítása érdekében. Záhony jelentősége mind nagyobb. A körzet egyik állomásán, Komorón állandóan dolgoznak az olajátvevők, odáig futnak a széles nyomtávú szovjet olajvagonok. És Komorón széles nyomtávú vagonba rakják a magyar almát. Ezer, sok ezer

Egy percre

sem pihen

a határ-

állomás

kilométere utaznak a magyar áruk, és érkezik hozzánk faanyag a szovjet Távol-Keletről is. Tuzsérig bejönnek a szovjet hűtőkocsik, ott rakodnak a jugoszlávok, és tíztonnás teherkocsi karaván indul innen.

— Mit adnak az ünnepre?

— Záhony csomópont akkor sem pihen. November 7-én is három műszakban dolgozik — mondta Katkó Elemér szb-titkár. — Immár 136 szocialista munkabrigádunk van, hét közülük öt alkalommal nyerte el a szocialista címet. Kitüntéseket, jutalmakat adunk át a legjobbaknak. És arra törekszünk, hogy a Szovjetunióból érkező árutömeg minél gyorsabban eljusson rendeltetési helyére. Van úgy, hogy húsz vonat indul az országba megrakva szovjet áruval, van úgy, hogy több. Mindenesetre Záhony egy percre sem pihen. Az ünnepen sem.

Este indultunk a határról. A Tisza partjáról is jól látni: fényben úszik a vasércátrakó, daru kúszik a hatalmas, kilencven tonnás szovjet vagonok fölé. Idehallik a kokszcúszda robaja. Távolról, mint hajókürt, hosszan bűg egy szovjet mozdony sípja. Három napja a Hajdú-Bihar megyéből indult barátságsvonatot vitte Moszkvába. Most ércel, szénnel, fával, gépkocsival megrakva szabad jeltésre vár Záhony előtt...

Sütő Gyula

— Menetkormányok rendben. Indul a nagy szovjet szerelvény Csapra, újabb áruajtáért. A képen: Sztjepan Sztjepanovics Bodak szovjet áruátvevő és Mező Gyula, Záhony forgalmi szolgálattevője

HAJDÚ-BIHARI

Világ proletárjai, egyesüljétek!

XXIII. évf. 263. szám
Ára: 80 fillér
1966. november 6.

NAPLÓ

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT HAJDÚ-BIHAR MEGYEI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

Ötvenezer fényképezőgép és filmfelvevő a karácsonyi vásárra

Somogyi Béla, az OFOTERT igazgatója sajtótájékoztatót ismertette a vállalat őszi-téli felkészülési tervét, újdonságait. Az őszi-téli szezonra 120 millió forint értékű foto- és optikai cikkek vásároltak; ez teljes mértékben kielégíti majd az amatőrök igényeit. Igérik, a szovjet fényképezőgépek teljes skálája lesz kapható az év hátralévő részében: a FED-3, FED-4, a Zorkij és a Zenit család. Újdonság a Voszhod fényképezőgép, a Lada 8 milliméteres gumioptikás filmfelvevő, és hamarosan forgalomba kerül a Minilux tranzisztoros örökvakku is.

A német fényképezőgépekből a Werra-Matic, a különböző EXA típusok, az Exacta-Warrex, a Practica-Nova, valamint a hozzájuk tartozó csereobjektívek között lehet majd válogatni. Az év hátralévő részében a felsorolt készülékekhez elegendő film áll majd rendelkezésre.

A diázókra is gondoltak. Többféle diakeretrel és diaüvegről gondoskodtak, és decemberben már a boltokba kerül az új diavetítő készülék, a Luxor. A karácsonyi vásárra ötvenezer fényképezőgépet és filmfelvevőt kínálnak a vásárlóknak. Az olcsó gépekből, a Skolnviából, a Liubitelből és a Szenából 32 ezret szereztek be.

Az OFOTERT a fotósok és filmzők táborának növelése érdekében új próbaközt indít, november 1-től december 20-ig — a vételár letéte he-

(Bozsán Endre felvétele)

lyezése ellenében, vételkényszer nélkül — több filmfelvevő és fényképezőgépet ad át kipróbálásra. Azokat a gépeket, amelyeket a kívánnak

véglegesen megvásárolni, teljesen hibátlan állapotban december 20-ig vissza kell szolgáltatni az OFOTERT-üzletekbe. II.

Forgalomkorlátozás

A Debreceni Városi és Járási Rendőrkapitányság november 6-án 9 órától kb. fél 11 óráig a november 7-i ünnepség miatt forgalomkorlátozást rendel el a Kossuth utcának a Liszt Ferenc utcától a Méliusz térig terjedő szakaszán. Fenti időpontban az említett útvona-

lon mindennemű járműforgalom szünetel.

A forgalomkorlátozással kapcsolatban a debreceni 6. sz. AKÖV értesíti az utazóközönséget, hogy a fenti időben az 1-es, 4-es, 6-os, 8-as és 9-es autóbuszok a Nap utca, illetve a Vörös templom környékéről indulnak.

Moskvics 408-asok és Belorusz traktorok, Célállomás: Budapest